

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XIII. évfolyam

6. szám

1973. június

Ára: 60 fillér

POSTÁS VÖRÖSKATONÁK 1919-BEN

A Tanácsköztársaság védelmében, az északi hadjárat során Miskolc város felszabadításában, Onga község határában hősi halált halt postás vöröskatonák emlékét napjainkig kegyelettel őrzi a település lakossága. Petrovics Ferenc századparancsnokról utcát neveztek el, és az ő nevét viseli a művelődési ház is.

Az ongai úttörők kezdeményezésére, a postavezérigazgatóság anyagi támogatásával, valamint a miskolci postás dolgozók

és a község társadalmi szervezetének összefogásával emlékművet állítottak a postás vöröskatonáknak. Az emlékművet május 20-án, a miskolci csata 54. évfordulóján, ünnepélyesen avatták fel.

Az ünnepségen Koczka

Antalnak, a Miskolci Postaigazgatóság igazgatójának megnyitóját után dr. Palotás Magda, a posta-vezérigazgatóhelyettese köszöntötte a megjelent, s az 1919-es harcokban részt vett postás veteránokat, majd átadta az emlékművet. Ezt követően került sor a kisdobosok és úttörők avatására.

A dicsőséges harcok emlékét megőrzítő emlékmű alapoztatán a párt és a társadalmi szervezetek, valamint a fegyveres testületek elhelyezték a kegyelet koszorúit.

Elnökségi állásfoglalás és döntés:

MI TÖRTÉNT A 70-ES POSTAHIVATALBAN?

Szakszervezetünk elnöksége május 31-i ülésén több érdekes, közérdekű témát vitatott meg és fogadott el. Részletes kép tárult az elnökség tagjai elé a csökkent munkaképességűekkel foglalkozó bizottságok munkájáról és a rehabilitációs helyzetről; Bíró Bódis József, szakszervezetünk titkára számolt be az elnökség két ülése között végzett munkáról, végül a bejelentések között Jakab Miklósné balesetében foglalt állást az elnökség.

Az első témáról, s az utóbbiról részletesebben számolunk be — e kettő tarthat igényt a közérdeklődésre.

Statisztikai adatok szerint 1972 december 31-én 1044 volt a csökkent munkaképességűek száma — ebből férfi 344 és nő 700. A jelentés szerint a csökkent munkaképességű dolgozók 99,6 százaléka dolgozik a számukra biztosított munkakörökben. A megállapítás szerint: a postai munka sokfélesége, a munkakörök nagy száma lehetőséget nyújt arra, hogy a csökkent munkaképességűvé vált dolgozókat elsősorban saját postaszerveiknél helyezték el. Problémát csupán a kishivatalok dolgozói között előforduló csökkent munkaképességűek elhelyezése okoz — ezen rendszerint a helyi munkaügyi szakigazgatási szervek nem tudnak segíteni. A csökkent munkaképességű dolgozók helyzetének

rendezésére hozott határozatok eredményes végrehajtását nehezíti, hogy a kishivataloknál, fiókpostáknál a csökkent munkaképességű dolgozók rehabilitációjára kevés a lehetőség. Ezek a helyeken több esetben nemcsak a postán belüli áthelyezés nem oldható meg, hanem a helyi tanácsoknak sincs lehetőségük megfelelő munkahely biztosítására.

Az elnökség a vita után állást foglalt; kimondja ebben, hogy a tárgyalás előterjesztést és elnökségi határozatát meg kell küldeni a területi szakszervezeti tanácsoknak. A szakmai vezetőktől azt kéri az elnökség: ahol mód van rá, pavilonokban dolgozassanak a csökkent munkaképességű hírlapárosok, a szakma fókuszában hívja fel a figyelmet a munkalehetőségekre.

Egy baleset ügyében döntött az elnökség.

Tanulságos eset: Jakab Miklósné kézbesítő januárban — hírlapkézbesítés közben — elesett, agyrázkódást szenvedett, s orvosi vélemény szerint már nem dolgozhat beosztásában. Amikor Jakabné hazakísérték, oly rosszul volt, hogy nem tudta a tanuk — hazakísérői — nevét felírni. Így természetesen nem tudott „bizonyítani”, s a Budapest 70. sz. hivatal szakmai vezetése, s szakszervezeti bizottsága a balesetet „úti balesetként”

bírálták el. Az elnökség megállapította: a hivatal tanuk hiánya miatt döntött így — noha éppen a hivatalnak kellett volna ilyen esetben körültekintőbben, lelkiismeretesebben a körülményeket megvizsgálni, s a baleset színhelye és időpontja tekintetében az ellentmondásokat tisztázni. A szakszervezeti bizottság ugyanazt a hibát követte el, amit a szakmai vezetés: nem volt körültekintő, azonosította magát a torz véleményekkel, s a felsőbb szakszervezeti vezetékkel történt vita után sem látták be tévedésüket. Azt „bizonygatni”, hogy a sérültnek nincs igaza — embertelen és igaztalan álláspont! Régen nem pénzkérdés ez — noha a sérültnek az is számít — elvekről van szó, érdekvédelemről, a szakszervezet tekintélyéről. Azért az emberért kell csatázni, aki rendszerünkben a legfőbb érték. Ezt nem látni — súlyos politikai véték is egyben. S mert ezt nem látták — ezért született ez a felelőtlen döntés!

Az elnökség tagjai szenvedélyes hangon ítélték el mindazt, ami a 70-es postahivatalban történt. Bár egyedi példa — reméljük, az is marad! — mégis figyelmeztető: az emberről dönteni nem lehet felelőtlenül. S ebben a kérdésben soha nem lehet egyetlen szakszervezeti szerv, tisztviselő sem megalkuvó!

(völgyi)

Társadalmi munka a VIT javára

Havonta 30 millió hetilap- és nyomtatványpéldányt csomagolnak és postáznak több millió címre a Központi Hírlapiroda II. üzemében. S mert az ifjúsági és képes újságok sem „egyenletesen” jelennek meg, gyakran van az üzemben „csúcsidőszak”. Ilyenkor az itt dolgozó fiatalok és a posta más munkahelyi dolgozó KISZ-esek segítenek társadalmi munkában. Legutóbb például a Lágymányosi Távközlési Üzem fiataljait taníthatta csomagolni Ostézy Zoltán és az üzem 27 esztendő vezetője, Romhányi Miklós. A társadalmi munkák ellenértékét a VIT-számlára gyűjtik a KHI KISZ-esek.

BEFEJEZIK VÁRPALOTÁN A HELYI HÁLÓZAT BŐVÍTÉSÉT

A postai szolgáltatás valamennyi területén és érint. Veszprém megye — különleges adottságai folytán — a posta és a távközlési szolgáltatások fejlesztése szempontjából kiemelt helyet foglal el a Soproni Postaigazgatóság területein. Ezekből a tervekben kitűnik, hogy különös gondot fordítanak Várpalotára, mint a megye egyik legnagyobb ipari településére. Befejezik ebben az évben a várpalotai helyi távközlési hálózat bővítését. Új postai gépkocsis járatokat rendszeresítenek Várpalota és Berhida között.

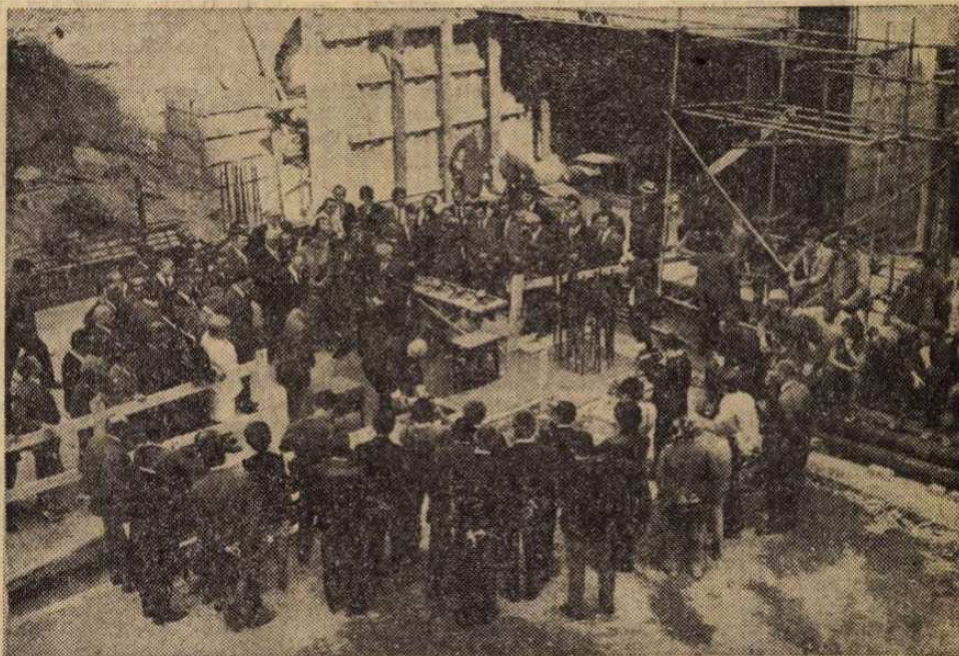
Úgy is törekszik a posta a szolgáltatások javítására, a lakosság igényeinek kielégítésére, hogy munkaversenyt szervezzék az egyes hivatalok, és brigádok között. Ebből a

szempontból a megye — és benne Várpalota is — kiemelkedő helyet foglal el a Soproni Postaigazgatósághoz tartozó megyéken belül. Ugyanis itt 54 szocialista brigád 518 taggal versenyez a kiváló címmért és a legjobbak között emlegetik a várpalotai 1. számú postahivatal Petőfi szocialista brigádját.

Azt is el kell mondanunk, hogy a Soproni Postaigazgatóság gondoskodik dolgozóinak, valamint a dolgozók gyermekeinek életkörülményeiről, elhelyezéséről, így Várpalotán, Veszprémben és Pápán összesen 580 ezer forintot adott a postaigazgatóság a városi tanácsoknak a gyermekintézmények létesítésére.

Ünnepélyes alapkövetétel

A BELVÁROS ÚJ TELEFONKÖZPONTJA 1975 VÉGÉIG FELEPÜL

Május 9-én, szerdán délután Budapesten, a Martinelli téren ünnepélyes külsőségek között helyezték el a belvárosi új telefonközpont alapkövét. Az ünnepségen megjelent Németh Károly, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a budapesti pártbizottság első titkára, Szépvölgyi Zoltán, a fővárosi tanács elnöke, dr. Csanádi György közlekedés- és postaügyi miniszter, Padányi Mihály, az építésügyi és városfejlesztési miniszter helyettese, Horn Dezső miniszterhelyettes, a Posta vezérigazgatója és Besenyi Miklós, a Postások Szakszervezete főtitkára.

A budapesti telefonhelyzet egyik legégetőbb gondját oldja meg a belvárosi új központ, amelynek épületében kap helyet a tudakozó és névsorszerkesztő hivatal is. A főváros legsűrűbben lakott részén — ahol a legtöbb hivatal és intézmény is található — a telefonszolgáltatást a negyvenöt esztendeje működő, mindössze 14 ezer vonalas, rotary rendszerű telefonközpont látja el. Nemcsak az elmaradott műszaki színvonal és a szűkös teljesítmény jelent gondot, hanem az is, hogy ez a központ alkalmatlan arra, hogy bekapcsolódjék az ország bővülő automatikus távhívó hálózatába. Ezért határozták el, hogy a Martinelli téren korszerű, 40 ezer telefonállomás forgalmát lebonyolító crossbar típusú telefonközpontot építsenek. A beruházás költsége félmilliárd forint.

Az ünnepségen az épület alapkövébe egy lezárt kazettát helyeztek, amelyben nemcsak az ilyenkor szokásos „relikviák”

— aznapi újságok stb. — vannak, hanem egy szocialista szerződést igazoló oklevél is, amelynek tanúsága szerint a tervező BUVATI, a kivitelező Középtér Vállalat, a Beloiannisz Híradástechnikai Gyar és a Budapesti Távközlési Igazgatóság szakemberrel vállalták, hogy az új telefonközpontot 1975. december 15-ig elkészítik.

Az új telefonközpont munkába lépésével egyidőben az új telefonokat is bekapcsolják a környékén, hiszen még az építés alatt minden várakozó lakásban előre felszerelik a készüléket. 1975 végén a jelenlegi telefontulajdonosokon kívül újabb 10 ezren juthatnak telefonhoz a Belvárosban, majd ezt követően — előre láthatólag 1976-ban — még 16 ezer vonallal bővíthetik a Belváros telefonhálózatát.

Mohácsi Regös Ferenc grafikái

Olvasó lány

Jelentős művészeti eseményre kerül sor június 29-én, fél 6 órakor: ekkor nyitják meg a kitűnő festőművész, Mohácsi Regös Ferenc kiállítását, melyet az állam rendez. A művész mintegy 50 alkotását ismerhetik meg a látogatók — a kiállítást a tematikai gazdagság, a műfajváltozatosság avatja igazi, művészi élménnyé. A viráglapok és a szimbolikus értelmezésű átirások az ember és a természet közötti világot tárják fel. A művész nem ismeretlen lapunk olvasói előtt sem: az elmúlt számokban több grafikáját mutattuk be, s ezúttal is találkozhatunk néhány alkotásával. Reméljük, minél többen lesznek azok, akiket ez a mi kis bemutásunk „elcsalogat” a Fényes Adolf Terembe (Rákóczi út 30.), ahol a művész július 20-ig várja látogatóit.

Merre tart a magyar filmművészet?

A filmszakma berkeiben gyakoriak a viták, vajon hullámvölgybe került-e a magyar filmgyártás, vagy még mindig egy felfelé magasodó hullám tetején lovagol. A közönség rendszerint nem nagyon érdeklődik ezek a viták, sajnálatos módon nem nagyon érdeklik az egyes filmek sem. A látogatási statisztikák legalábbis változatlanul csökkenő tendenciát mutatnak, ami azért is feltűnő, mert míg az elmúlt öt-hat esztendőben általában is csökkent a mozinézők száma, addig az 1972-es évben ez a csökkenés megállt, valami egészen kicsi emelkedés is mutatkozott, de a magyar filmek látogatóinak száma tovább esett.

Ha tehát válságról beszélünk — ami egyébként nem több egy divatos szóval, s talán jobb is lenne mást kitalálni helyette —, akkor azt kell megállapítani, hogy a magyar film és a magyar közönség kapcsolata, ha még nem is válságos, de mindenesetre borús, hogy ennél a meteorológiai szakfelfejzésnél maradjunk. Ha most abból indulunk ki, hogy a közönségnek mindegy, hogy Brecht ezt úgy mondta: a közönséget nem lehet levaltani, akkor arra a szomorú következtetésre kellene jutni, hogy természetesen a filmekben van a hiba. Ám, ha a közönséget nem is lehet levaltani, ez az egyoldalú elmarasztalása a magyar filmeknek igazságtalan lenne. Igaz, mindössze tízenyolc-húsz játékfilmet gyártunk évente, ami a nemzetközi összehasonlításokban igen kevésnek számít, mégis ez a húsz film olyan sokféle minőségében,

hogy ezért sem lehet sommásan igaz az elmarasztaló ítélet. Nézzük meg közelebbről a legfontosabb tendenciákat. Először kell említeni — mert talán a legrokonosabb, legerőteljesebb tendencia — mindazt, amit **Bacsó Péter** filmjei jelentettek az elmúlt esztendőben.

A **Kitörés** volt az első film, amely szinte csokorba kötötte a gazdasági reform utáni válságunk legsúlyosabb problémáit, hogy egyetlen fiatal ember életútjában reprezentálja a gondokat, s egy kicsit a megoldás irányát is. A **Kitörés** folytatásaként a **Jelenidő** már a címében is jelezte, hogy olyan új konfliktusokról van szó, amelyek most és itt jelentkeznek nálunk, Magyarországon. Az üzemi demokrácia helyzetét elemezte ez a film egy munkás, egy munkáskollektíva, a társadalmi szervezetek és az államhatalmat képviselő személyek összefüggéseiben.

Most új **Bacsó-filmet** játszanak a mozik **Harmadik nekifutás** címmel, amely mintegy folytatása a **Jelenidőnek**, ugyanazt a kérdéskört járja körül, csak más nézőpontból. Egy nagyüzem gyárigazgatója önként otthagyja vezető állását, visszamegy munkásnak, s ebből az aspektusból, „alulnézetben” — eredetileg ezt a címet akarta adni Bacsó új filmjének — ismerkedik a világgal, amit korábban csak felfülről ismert. Sokan szavát tették, hogy a film kiindulása, a gyárigazgató önkéntes távozása, nem mondható éppen tipikus jelenségnek. Nem is az. De Bacsó számára ez az indulás csak alkalom, hogy aztán a mai üzemi viszonyok igen jellemző körülményeiről határolja, érdekesen beszélhessen.

Ez a tendencia, amit tehát Bacsó neve fémjelzett leginkább, mai életünkkel, meg-hozza a munkásokkal foglalkozik elsősorban. S persze, nemcsak Bacsó készíti ilyen filmeket. A **Gyarmathy Livia**

és **Böszörményi Géza** szerzőpár a korábbi években ismeri-e a szandi-mandit? címmel készített filmet ugyanerről a témáról, szatirikus felhangokkal. Következő filmjük a **Madárkák** volt, hasonló témában és hasonló erényekkel. **Gyarmathy Livia** most újabb filmet forgat a **Ganz-MÁVAG**-ban.

Ugyancsak a közelmúltban került a mozik műsorára **Mészáros Márta** **Magyarország** című filmje, amely egy munkáslány és egy egyetemi hallgató szerelmének kudarcát mutatja be, éppen a társadalmi előítéletek, a két különböző osztály, illetve réteg ma is meglevő bizonyos fokú különállása miatt. **Mészáros Márta** filmje egy kissé illusztratív, a témát — amely egyébként igaz és létező problémát feszeget — leegyszerűsítve, sablonos figurákkal mutatja be. Itt azonban most egyelőre a tendenciákat szeretnénk érzékeltetni: milyen típusú filmek születnek ma Magyarországon. S ebbe az első, most bemutatott tendenciába **Mészáros Márta** is beletartozik.

Mintegy tíz esztendővel ezelőtt, amikor az a sokat emlegetett hullám felfelé lendült a magyar filmművészet felé, a legjobb produkciók a közeli vagy távolabbi múltban játszódó filmek voltak, amelyek egyszerűen új módon mutatták be a választott történelmi tényeket — másrészt sohasem csak a múltból szólnak, hanem gondolati konzekvenciákban mindig a jelen nézőjéhez akartak közel kerülni, szemretek volna megmozgatni a ma közönségnek gondolkodását. (Jellemző példája volt ennek a **Szegegytelvények** című a **Hidig napok-on** át a **Fényes szelek**-ig tartó vonulata a magyar filmgyártásnak.) Most, a hetvenes évek elején sem „halt ki” ez a tendencia, hiszen az elmúlt évek egyik legsikeresebb filmje **Makk Károly** **Szelem** című produkciója volt. **Jancsó** is készített újabb filmet, amely ehhez a vonulathoz sorolható: a **Még kér a nép**. A közeljövőben kerül bemutatásra **Kösa Ferenc** **Nincs idő** című filmje, amely ugyancsak a múltban, a két világháború között játszódik. Kétségtelen tehát: változatl-

nul készülnek ilyen történelmi önvizsgálatot tartalmazó művek, bár az is vitathatatlan, nincs meg az újdonságuk, frissességük, erejük, mint nyolc-tíz évvel ezelőtt volt az akkor készült filmeknek.

Van azonban néhány, egyik tendenciához sem sorolható alkotás, mint például a **Szindbád**, a kitűnő rajzfilm: a **János vitéz**, **Szabó István** **Szelem** filmje, amelyek összeségükben a magyar filmgyártásnak ehhez a jobb, értékesebb vonulathoz tartoznak. Mert van azután a magyar filmgyártásnak a másik fele, amelyik eleve azzal — egyébként helyes elhatározással — szándékkal készült, hogy mindenekelőtt és elsősorban a közönség szórakozási, még pontosabban: kikapcsolódási igényét szolgálja. S a bajok éppen ezen a területen vannak. Egy egész szériát készített el a filmvígjátékoknak, amelyek nem elég vidámak, amelyek nem tudták igazán szórakoztatni a közönséget. (Fuss, hogy utolérjenek, Nyulak a ruhatárban, Emberrablás magyar módra, A völgyben nyolckor érkezik, Nápolyt látni és...) Itt sem a témákkal és még kevésbé a színészekkel van a baj, hanem azzal a bátortalansággal, amellyel ezekhez a jól megválasztott témákhoz közeledtek az alkotók. Mert — minden hiedellel szembe — a **vígjátékhoz kell a legnagyobb művészi igényesség**.

Ha tehát eltávolodott a magyar közönség a magyar filmektől, úgy ezt elsősorban ezeknek a „szórakoztatónak” nevezett műveknek köszönhetjük, amelyek nem töltötték be hivatásukat. Az a bizonyos másik fele eleve sem arra készült, hogy ugyanolyan tömegek nézzék meg, mint emezek, s manapság mégis gyakran előfordul, hogy egy magyar film dráma — például a **Dózsa** —ról szóló ítélet — félmillió nézője van, egy filmvígjátéknak meg száz- vagy kétszáz ezer.

Ez van ma. A filmműtermekben készül a holnap, legálábbis ami a magyar filmgyártás holnapját jelenti. Nem lehet tudni, a különböző tendenciák közül mi erősödik, mi gyengül, az elkövetkező években. **Bernáth László**

Kaphat-e minden postás lakásépítési támogatást?

A kormány — az MSZMP Központi Bizottsága 1972. novemberi ülése állásfoglalásának megfelelően — nemrégiben határozatot hozott az egyes lakásépítési formák pénzügyi és hitelfeltételeinek módosítására.

Az új rendelkezés — mely céltudatos előrelépés a lakásgondok enyhítésére — megkönnyíti a bérből és fizetésből élő; köztük természetesen a postás dolgozók lakáshozjutását.

Az új pénzügyi feltételek a legnagyobb kedvezményt a vállalati munkások-építkezésekhez biztosítják. Az állami vállalatok munkásai a telepszerű több szintes lakásépítéshez vagy -vásárláshoz — a fővárosban és a munkások lakóterületeiben — a szociálpolitikai kedvezményen felül — a lakások szobaszámától függően 40–80 ezer forint állami támogatást és saját 10 százalékos előtörlesztést mellett, kedvezményesen, 35 éves lejáratú, 70 1 százalékos kamatú OTP-hittel kapnak a költségek felét a lakásépítésre. Mindehhez azonban az szükséges, hogy a vállalatok az építési költségek legalább 20 százalékára kamatmentes kölcsönt adjanak munkásaiknak. Méltatást érdemlő elhatározás továbbá, hogy a három vagy több gyermekes munkáscsalád az egyébként kötelező 10 százalékos „belépés” nélkül is lakáshoz juthat, amennyiben az előtörlesztést a vállalat vissza nem térítendő támogatásként megfizeti.

Kedvezően változik a lakásépítési támogatásának egyéb feltételei is. A vállalatok a munkásokon kívül — a műthoz hasonlóan — az egyéb bérből és fizetésből élő dolgozók lakásépítését is támogatják, körülbelül úgy, ahogyan ezt a posta-vezérigazgatóság szakszervezetünkkel évek óta csinálja. Új dolog viszont, hogy az ilyen esetben a telepszerű, több szintes lakóház építkezéséhez az OTP az eddigi 50 százalékkal szemben a költségek 75 százalékára, egyévesen évi 2 százalékos kamatra ad hitelt. A fennmaradó 25 százalék a dolgozó és a vállalat között oszlik meg: az előtörlesztés viszont továbbra sem lehet kevesebb az építési költség 15 százalékánál. Az új rendelkezés lehetőséget ad arra is, hogy a munkáltatók lakásépítési alapjukból, legfeljebb 40 000 forint erejéig, előleget adjanak az arra érdemes rászoruló dolgozóknak a lakásépítkezési előkészítésével kapcsolatos költségekre.

A posta mintegy ötvenezer dolgozóját természetesen — emberileg érthetően — az érdekli, hogy az új rendelkezés miként érinti őket. Nos, a rendelet szerint munkások minősül a statisztikai szabályok szerint a munkásszállományban nyilvántartott fizikai dolgozó, valamint a kisegítő-állományokból azok, akik fizikai munkát végeznek, valamint a termelés közvetlen irányítói közül a művezetők és főművezetők.

Ebből következik, hogy a munkásokat megillető nagyobb kedvezményt csak a postás dolgozók egy része kaphatja meg, hiszen a többség az úgynevezett alkalmazotti állományokhoz tartozik. Az új rendelkezés azonban — mint korábban már említettük — bizonyos feltételek esetén mindenkinek könnyebbé teheti a lakásépítést.

Tévedés ne essék: tudatosan fogalmazunk feltételek mögött. A vállalati támogatás mértéke a postánál sem a vezetői, mozgalmi tisztségviselői jószágának függ, hanem attól, hogy lelkiismeretes, eredményes gazdálkodással mennyiben teremtjük meg hozzá a fedezetet. A vállalatok — így a Magyar Posta is — ugyanis csak akkor és olyan összegben támogatja a dolgozók fészekrakó törekvéseit, amennyiben és amilyen mértékben erre a nyereségből képezhető fejlesztési, illetve részesedési alap fedezetet nyújt. A dolgozók — elsősorban a munkások — lakásgondjait enyhítse, megszüntesse érdekében született kormányhatározat „csupán” általában kínál a lehetőséget, minél teljesebb valóráváltása tőlünk függ.

DÖNTŐBIZOTTSÁGI ESETEK

Ez év elejétől kezdve minden munkai ügyviteli vitát jogorvoslati tekintetben. Ebből az alkalomból tettünk fel kérdést dr. **Falusy Zsigmond**nak, a Pécsi Postaigazgatóság MDB-elnökének. Mi az eddigi tapasztalat az új módorról?

— Mióta döntőbizottsági határozat ellen az illetékes munkai bírósághoz vagy fellebbezési lehetőségek csökkentek az eddigi sem túlságosan sok jogorvoslati beadvány — felelte az elnök. — Ennek okát abban látom, hogy az előírt bírósági formalitásokat most már maradtaként kell tartani. Például, ha a keresetlevél nem az előírt vagy nem megfelelő példányszámú, a bíróság a keresetet „Végzés”-sel elutasítja. Ha azután 30 napon belül a pótírást nem történik meg, érdemi tárgyalásra már nem kerül sor.

— Több éve irányítja a megbeszélte, a szakszervezetnek is egyik fontos jogvédelmi szervét. Bizonyára vannak egyéb érdekes tapasztalatai?

— A tizenhat évi előtti Egyeztető Bizottsági tárgyalások kezdete óta természetesen lecsökkent az ügyek száma. Az akkori évenkénti 250–300-ról a mostani 50–60-ra. A téma általában már kártérítés — beleértve a balesetért — elleni panasz. De egyébként

Dr. Pazar Ferenc

Ők tizenhét ezren

Június első hetében megbeszélésre ültek össze a budapesti postás szakszervezeti tanácsok kultúrfelelősei, könyvtárosok, a művelődési központok kihegyezett TIT-előadásait intézők, az úgynevezett tagozatfelelősök, hogy megbeszéljék a most véget ért népművelési év tapasztalatait és megkezdjék az előkészületeket az új szezonra.

Harmincegy munkahelyen kihelyezett tagozat működik, továbbá a munkásszülőket, az ifjúsági klubokban, a postás diákok kollégiumában és a két középiskolában, valamint a Felsőfokú Technikumban rendeztek előadásokat — fél-száz helyen folyt ismeretterjesztés, amelyeken 17 ezren vettek részt.

Alkalmazkodás a helyi körülményekhez

Tizenhét ezres hallgató — le-velkéztetők, fellevevők, kábel-építők, műszerészek, távírdászok, távbeszélő központok és társai... Örömteli szám és eredmény. Ennyien voltak kíváncsiak a televízió és rádió házhoz szállító sorozatait, melyek a világ eseményeire, távoli tájakra, irodalomra stb.

Mi a siker titka és mi a feltétele? Az előadásokat azért látogatták ennyien, mert a témákat előzőleg maguk a hallgatók választották ki. A kiválasztás, persze csak az első lépés, mert bizony volt olyan KISZ-szervezet, ahol a maguk kért előadásra három mentek el... Fontos, hogy az előadásra megfelelő időpontban kerüljön sor — a napnak szinte minden órájában tartottak előadást. Volt, ahol reggel rendezték meg, máshol a délelőtti szünetben, legtöbb helyen pedig délután, a munka végeztével. A látogatottság legfőbb befolyásolója mégis az, hogy a hivatal, az igazgatóság vezetője érdekli-e a tanfolya-

mok iránt, és támogatja-e azt, s vajon a népművelők, könyvtárosok, szakszervezeti tisztségviselők agítálnak-e tankönyvtárolat, toboroznak-e az előadásokra? Eppen a háromnapos tanácskozáson derült ki, hogy nem a hivatal, munkahely létszáma dönti el a részvétel nagyságát, hanem a jó előkészítés. A 78-as hivatalban például nincs is előadásra alkalmas terem, mégis száz felett van egy-egy alkalommal a megjelentek száma; raktárt pakolnak ki néhány órára, aztán megint cipekednek vissza, csakhogy közben meghallgathassák az előadót, nézhessék a filmet vagy diadéket.

Őszi változások

Milyen tapasztalatokat hozott az ismeretterjesztésről tartott értekezlet? Közösen tartottak arra a megállapításra, hogy az elmúlt évad sikerei ellenére módosítani kell a tematikán. Így őstől nagyobb arányban szerepel majd természetismeret, és azokon a helyeken, ahol több éve tartanak tudományágakból vegyes előadásokat, a hallgatók „felsőbb osztályba lépnek”, és egyetlen téma szerepel majd az egész év sorozatában. Ennek célja, hogy az egyetem tanárai és a tanfolyamok más szakemberei többet mondassanak el a maguk tudományáról.

Győri Józsefné elvtársnő (Budai Távbeszélő Központ) elmondta, hogy éveken át lebeszélte őket tanfolyam indításáról, mondván: nem lesz érdeklődő. Az első évben kiderült, hogy a hivatali munka és a második műszak között még az asszonyok is végigülnek az előadásokat, és napokig tárgyalják az elhangzottakat. Lépnék fel persze akadályok, vannak helyek, ahol a legjobb előadókat is üres széksorok fogadják. **Lajkó Erzsébet** elvtársnő (HTI) elpanaszolta, hogy náluk az idén kimaradt a szocialista brigádok prog-

ramjából a TIT-sorozat, és ez várhatóan csökkenti a megjelenést is. Mások azt kifogásolták, hogy a helyi szakszervezeti vezetők inkább a látványos előadásokat pártfogolják. Akadnak hivatalok, igazgatóságok, ahol a meghirdetett előadást le kellett fűjni, az előadót hazaküldeni, mert a vezetőket az utolsó percben más célra vették igénybe a kultúrtermet.

A művelődési központban

megrendezett tanácskozás végén a központ igazgatója jutalmazással is megköszönte azoknak a kulturmunkásoknak a fáradozásait, akik a legnehezebb körülmények között teremtettk meg a TIT-előadásokat, s megkapták a megjelentek a jövő esztendői tematikát tanulmányozásra, választásra. (Az új tanfolyamok indítására még visszatérünk.)

(váral)

A Postás Szimfonikusok Ausztriában

Május végén, június elején tíz napig Ausztriában vendégszerepelt a Postás Szimfonikus zenekar. A Bécsi Ünnepi Hetek keretében léptek háromszor a közönség elé, mégpedig zenekari kíséretként. A **Buenos Aires-i operaház** társulatának **Rossini: Selyemlétra**, **Mozart: A kertészány és egy XVIII. századi olasz vígopera** előadásán muzsikáltak. Az előadásoknál két olasz karmestere volt, akik a postásokkal előzőleg Budapesten készültek a fellépésre.

A Postások **Erkel Ferenc** Zeneiskolája és június 18-i bizottsági ülésén, a legszorgalmasabb és legtehetségesebb növendékek záróhangversenyével befejezi az 1972/73-i tanévet. Háromszáz tanuló a nagy múltú zeneiskolában a most véget ért tanévben, amelyekből női és eredményességét bizonyítja, hogy több végzős növendékét felvették a zenei szakközépiskolába.

Két képzőművész-kiállításnak adott otthont a **Benczur utcai Művelődési Központ**. **Makoldi Sándor** festőművész képei után **Hajdu László** olaj-

festményeit, gouachejait, tus-, pasztell-, akvarell- és szénrajzait láthatta a közönség május 29 és június 12 között. **Hajdu László** kiállítását dr. **Palotás Magda**, a Posta vezérigazgatóhelyettese nyitotta meg.

1972 szeptemberétől folyamatosan közölt a Postás Művelődési Központ havi tájékoztatója különféle kérdéseket **Dózsa**, **Petőfi**, **Kodály** évszázadja és **Pest-Buda egyesítésének jubileuma** alkalmából. A szellemi totóra mindig nagy számú válasz érkezett, s a legjobbakat jutalmazták meg a közelmúltban. Az év legjobb rejtélyfejtője **Csides Albert** volt, a második helyezett **Tóth István**, míg a harmadik díjat szintén postásnő, dr. **Wonschitz Oszkár** nyerte el.

A legjobbak jutalmazására nyilvánosan került sor, sőt a megjelentek rögzített részt vehettek irodalmi, zenei és képzőművészeti kérdésekből álló ki-műtűn. A játék rendezői a kérdéseket változtatás és érdekes módon tették fel, hol-verszért hangzott el, dia-filmeket vetítettek és megszólalt a zene is.

Jutalom — tanulásért

Eredményes módon ösztönzik a dolgozókat a Miskolci Postaigazgatóság területén az általános iskola nyolc osztályának elvégzésére. Az MSZMP Központi Oktatási feladatairól szóló határozata után, 1972 őszén 167 dolgozó részére üzemeltetett iskolát szerveztek. Az eredményesen elvégzett év után jutalmat kapnak a tanulók. Így például, aki jeles, az év végén 1000 forintot, aki elégséges, az 600 forintot. Ezen kívül, ha a 8. általánost befejezte, bérét fel-emelik 100 forinttal.

Az első év tapasztalata azt mutatja, hogy érdemes így ösztönözni az embereket. Szorgalmasan tanulnak.

Kedvező statisztika

A három napon túl gyógyuló balesetek száma a Miskolci Postaigazgatóságon 1972-ben 24-re csökkent, az előző évi 37-tel szemben. A kiesett munkanapok száma is lényegesen kevesebb lett, 2248 helyett 1253. Így az ezer főre eső három napon túl gyógyuló üzemeltetési baleset 4,5-re alakult és ez országos szinten is a legjobb eredmények közé tartozik.

Szocialista szerződés

A Budapest-vidéki Postaigazgatóság és a polgári nagyközségi tanács között — mint azt Soós József tanácselnök közölte — szocialista szerződés jött létre. Eszerint az igazgatóság húszezer forinttal járul hozzá a szászszéki óvoda bővítéséhez, illetve a munkások befizetéséhez: a nagyközségi vilamosításához, illetve a hangosan beszélő berendezés bővítéséhez, pedig egy vagon távbeszélőpóznát bocsát a tanács rendelkezésére.

Ennek ellenében a tanács gondoskodik a postai dolgozók kisgyermekének óvodai elhelyezéséről.

A 62. sz. posta közvetítő osztályának vezetőjétől: Kenyeres Istvántól a csomagfeldolgozók helyzetéről érdeklődöm.

— Evek óta a létszámláhiány a legfőbb gondunk — mondja. — 98 ember kellene, s vagyunk 83-an. Kimondottan adminisztrációs feladatot csak négyen látunk el, s az olyan postalai szakmában járatos dolgozók, mint az értékvizsgálók, a csomag- és levéljegyzék-ellátók, régóta „hiánycikkek”; jelenleg is például legalább még két levéljegyzék-előre lenne szükségünk. De a többi kulcsfontosságú helyek betöltése is igen nehézkes: a régi, kitűnően dolgozó idős szakértársak lassan mind nyugdíjba mennek, a fiatalokat meg nemigen vonzza ez a pálya.

— Miért?

— Talán őket, mint legilletékesebbeket, tessék megkérdezni.

Blaskó István — ő egyébként szakszervezeti bizalmi is, 28 éves. Már 12 esztendő óta dolgozik a 62. sz. hivatalban — ugyanezen az osztályon.

— Nem ösztönzi a fiatalokat tanulásra a jelenlegi bérezés — válaszolja a neki is feltett kérdésekre. — Amikor ide kerültem, az összlétszámából legalább 90 százalékának megvolt a vonalvizsgája, most jó, ha az 5 százalékának. Mert amikor a „huszonévesek” megtudják, hogy az irányító vizsgával rendelkezőknek mindössze 100—150 forinttal több csak a fizetésük, kijelentik: „ezért ugyan nem érdemes törni magam”. S ebben a munkakörben nemcsak a vizsgára való felkészülés ideje alatt kell tanulni, hanem állandóan. Mert szinte minden évben változtatnak, módosítanak a forgalomirányításon, s ezt folyton követni kell, újabb és újabb dolgokat kell állandóan megjegyezni.

— Enem például továbbképezem magam — most végzem levelező tagozaton a postafor-galmi szakközépiskola első osztályát —, de erre nem sokan hajlandók a fiatalok közül, hiszen, mint mondtam, egy-kétszáz forint többletért nem vállalnak szellemi megerőltetést is.

— Nem beszélve az éjszakai-zásról — kapcsolódik a beszélgetésbe fiatal kollégája: Nádor Miklós levéljegyzékelő, aki három éve dolgozik a közvetítő osztályon. — Átlagosan

MŰSZAKONKÉNT: 400 MÁZSA TEHER...

Kik és miért panaszkodnak a Nyugati pályaudvaron?

„SEGÉDSZOLGA” KONTRA „ELEGÁNS CSILLAGOSOK”

ÉJSZAKÁNKÉNT 24 FORINT — MIÉRT?

— A FORGALOMIRÁNYÍTÓK GONDJA

havi 10 éjszakai műszak jut rá, s csak 24 forint a pótlék. Január első felét a még kevesebb volt. Más intézményeknél, tudomásunk szerint, legalább 30 forintot adnak. Úgy-szintén évek óta „napirendi panasza” a termelési tanácskozásokon, hogy a vasár- és ünnepnapokon teljesített szolgálatért egyetlen fillér pótdíjat nem kapunk. S bár mindig megígérik, hogy e kérdést rendezik, az ígéret csak ígéret marad. S még valamit megemlítenék: érettségim és segédvizsgám van: egy éjjeli műszak alatt átlagosan 2800—3000 levélzák forgalmáért felelek. S a fizetési besorolásom mégis a csomagra-kodókéval egyenlő...

Köszegi Nándor egyesített rovatoló az idősebb generáció-

hoz tartozik. Neki is az a véleménye, hogy nem csábítják a fiatalokat ezek a munkakörök.

— Egyetlen éjszaka 36—40 millió forint értékű pénzkiemlény megy át a kezembe — mondja —, s a Postánál eltöltött 32 évi szolgálati idő után járó 2650 forint fizetésemhez még munkópénzt sem kapok. Nem beszélve arról, hogy az állandó változások — gépesítés, menetrend-módosítás, kisvasúti vonalak megszüntetése és a többi — újabb és újabb szabályok fejbentartását igénylik, azaz örökös tanulást és éberséget, hogy a címzéseket nehegy eltevésszük. A fel-szabadulás előtti időket gondolom, senki teste-lelke nem kívánja vissza — hogy mást ne mondjak, a mi nevünk hivatalosan „segédszolga” volt

—, de tény, hogy e munkakört mégis jobban dotálják, mint az „elegáns csillagosokét”. Hiszen a felelősség — nem beszélve az elkerülhetetlen fizikai munkától: a 25—30 kilós zsákok emelgetésétől — igen nagy. Így hát én is csak azt mondom: változtatni kellene a besorolásokon, azaz jobban megfizetni ezt a munkát. Mert ha mi, régiek, nemsokára nyugdíjba vonulunk, nehéz lesz utánpótlást találni.

Szekér Károly targoncavezető 31 éve végez fizikai munkát a Postánál. A csomagirányításhoz jelenleg mintegy 400 műszaki terhet mozgat meg műszakonként, ami ünnepi csúcspont idején még több. Fizetése január 1-től 2360 forint. S ezt nem csupán három évtizedes szolgálati múltja — hanem a munkakörülmények miatt is kevesli. Mint mondja: a targoncával való közlekedés a Nyugati pályaudvar térségében egyre veszélyesebb, mert a taxik, gépkocsik száma egyre nő. S bár a közúti járműveket természetesen nem lehet kitiltani a területről, de a VI. kerületi Tanács illetékes osztálya hatáskörébe tartozó „rendteremtés” nagyon is időszerű lenne. Szintén régóta méri, hogy a mozdonyok okozta elviselhetetlen füst elszívására szereljenek fel berendezést, mert a csomagirányítók gyakran szabályosan fűdokolnak tőle. S még védődölt-védőtölt — kivéve teát, hideg időjárás esetén — sem kapnak, hogy a nagymértékben szennyezett levegő egészségre káros hatását némiképp ellensúlyozni tudják.

Hogy mit lehet tenni e panaszok orvoslására — nem tudjuk. Mi csupán feljegyeztük, mert arra a kérdésre: hogyan dolgoznak a 62. sz. postahivatal közvetítő osztályához tartozó emberek — ezeket az őszinte válaszokat kaptuk. Mégpedig nem akármiktől. Hanem a Postához évek vagy évtizedek óta ragaszkodó, hűség-szaktársaktól: idősektől és fiataloktól, fizikai munkásoktól és tisztviselőktől.

L. Simon Zsuzsa

A JOGI TANÁCSADÁS Ú IDŐPONTJAI

Tekintettel arra, hogy a Postások Szakszervezete központjában új munkaidő-beosztás van, megváltozik a jogi tanácsadás időpontja is: szerdán 17 óráig, pénteken 10.30—12 óráig. Előzetes bejelentés a 428—477, 32-es mellék távbeszélő állomáson.

Negyedszázada együtt

Ritka szép jubileumot ünnepel Szolnokon a KPM Szolnok megyei Távközlési Üzemének Április 4. szocialista brigádja. A 10 tagú kollektiva kerek negyedszázada dolgozik együtt az üzemben és 13 éve, hogy megalakították a szocialista brigádot. A nagyszerű kollektiva sok más kitüntetés után az idén elnyerte a „Közlekedés, posta és távközlés kiváló brigádja” kitüntető címet.

A brigád nemcsak a termelésben, de a tanulásban, a társadalmi munkában is kiemelkedik. A kollektiva négy tagja üzemmérnöki, illetve technikai képesítést szerzett.

Hetes névadó

Kedves ünnepség színhelye volt a Mozdópósta-főnökség kultúrterme a gyermeknapon. Hét postás szülő hozta el gyermekét — név szerint — Daróczy Lacikát, Fehérfi Krisztinát, Holló Ildikót, Kontrohr Péterkét, Nagy Gabikát, Szikszó Melindát, Vigyázó Tomikát, hogy személyi nevüket ünnepélyes keretek között rögzítse a VIII. ker. tanács anyakönyvezetője.

Új típusú postai automaták

A székesfehérvári Finommechanikai Vállalat 1973-ban új típusú — ún. elektronikus pénzvizsgáló rendszerű — telefon- és levelezőlap-automaták sorozatgyártását kezdi meg. A korszerű készülékek hamis érmék bedobására nem reagálnak, s a mostoha időjárási viszonyok között is üzemképesek maradnak.

Akik hűségeselek

Az épületben, ahol életének jelentős részét töltötte, már csak egy-két dolgozó akad, akivel együtt kezdett. — Eszre sem vettem, úgy elrepültek az évek. A lányom is már húszéves....

Kitüntetéseiről nem beszél. Így is tudom, a sok közül a legértékesebbet, a legszebbet: a posta kiváló dolgozója. Még két éve ritkábban látott munka közben, ugyanis a hivatalvezetőn és rajta kívül csak a „gyengébb nem” dolgozik itt.

Munkaköre rendkívüli figyelmet, precizitást követel. A telefonállomások számváltozásait és az új állomások számát napra készen kell vezetniük, hiszen a tudakozó-részlég „ebből él”. Naponta nem kevesebb, mint 160—180 új adatot kell nyilvántartásba vennie.

Eddig, 1958 óta, hét telefonkönyv születésénél „bábáskodott”. Egy-egy telefonkönyv szerkesztése csaknem egy évig tartott. Gyakran kellett túlórázni, hogy időre készen legyenek. A főváros fejlődése és gyarapodása, az életszínvonal emelkedése — mint mondja — a különböző telefonkönyvből is kiolvasható. Ha csupán a számokat nézzük: ma háromszor annyi embernek van telefonja, mint huszonöt évvel ezelőtt; olyan utcák és terek nevei kerültek a legutóbbi könyvbe, amiről nem is olyan régen soha nem hallottunk, ahol pusztaság volt.

— Tudom, mire gondol. Hiszen nekem is örökösen ez kavargott a fejemben. Aztán meggyőztem magam,

úgy döntöttem: élvezni akarom a nyugdíjamat. Szeretném bepótolni az elmulasztott színházi estéket, mozit és minden olyan szórakozási lehetőséget, amelyből még juthat nekem. Öreg fejjel, esetleg betegen már késő lenne. Megért engem?

Persze hogy értem. Csakhát az ember fájlatja egy olyan dolgozó távozását, aki még aktív, akire még nagy szükség lenne. A tények azonban tények, az évek pedig feltétlenül tiszteletet parancsolóak.

Írénke — vagy ahogy a hivatalban nevezik — „Csirri”, telefonos kisasszonyként kezdte a Hevyei közeli Távközlési Központban. Néhány hónap múlva a tudakozóba helyezték.

— Milyen volt a régi tudakozó? — Összehasonlíthatatlanul kisebb a mainál, negyedszázadnyi munkánk sem volt, mint most. Jellemző az akkori ritka számváltozásra, hogy rengeteg számot fejből tudtunk. Ebresztés? Mindössze kétszáz volt naponta. Ma több mint háromezer. Különleges tudakozó pedig egyáltalán nem létezett.

Visszafelé gyorsan lépett előre a ranglétrán, alig tízéves szolgálat után főrendezőnek osztották be. Az ő feladata lett az ellenőrzés, a felügyelet, a panaszok kivizsgálása.

Tizenöt évig egyhuzamban éjszakai szolgálatot teljesített. Hogy bírta?

— Régen nagyon szerettem az éjszakaiást, mert kevesebbet tartózkodtunk bent és a forgalom is kisebb volt. Persze, ez már a múlt. Manapság az éjszakai műszak a legfárasztóbb, különösen az ebresztőszolgálat miatt. Amióta tévé van, szinte mindenki egyidőben, a műsor végeztével tárcsázza a számot. Egy kezeletre negyven ebresztés esik és nem ritka, hogy mind a negyvenen azonos időpontban kéri az ebresztést.

Napközben hogy bírják a rohamot?

— Sokan el sem tudják képzelni, hogy milyen nagy a forgalom. Nincs egy percnyi megállás. Persze nem lenne annyiszor foglaltat a tudakozó, ha az emberek nem lennének olyan kényelmesek. A közelmúltban megállapították: a keresett számok negyven százaléka megtalálható valamelyik telefonkönyvben.

Magánéletéről megkapóan őszinte a vallomása:

— Szeretem a függetlenséget, nem akartam mindenáron férjhez menni, jó partit csinálni. Nem bántam meg. Csak azt sajnálom, hogy nincs gyerekelem.

Pethes Sándor

Tűzjelektől a telexig

A Magyar Posta múzeum immár hagyományossá vált kiállítását Balatonszemesen rendezte meg. Az idén egy hónappal korábban nyílt meg, hogy minél többen megtekinthessék. A kiállítás a "Tűzjelektől a telexig" címet kapta, a távirig történetének lényegét mutatja be, de magában foglalja a posta múltjának egyéb érdekes részleteit is. Az anyag bemutatására következő számunkban visszatérünk.

Az 1971. júniusi Postás Dolgozókban megjelent az új bérrendszert ismertető, amely 1971. június 1-én lép életbe. Engem tévedésből a 16. éves dolgozók közé sorolták, s nem kaptam meg a megillető bérezést. 1973. január 1-én megkaptam a 2100 forintot, de visszamenőleg egy fillért sem. Miért? A második kérdés: 1971. januárban beadtam egy kérelmet távbeszélő állomás beszerzésére, a Megyei Távközlési Üzemhez. Akkor azt a választ kaptam, hogy csak akkor tudják besze-

Tisztelt szerkesztőség!

Tát postahivatalban vagyok le-
vétkéző 9 éve. Nekem eddig
még panaszom soha nem volt,
mert eddig időben megkaptam
mindent, ami a kézbesítőnek a
munkája elvégzéséhez jár.

Hogy most mégis panasszal
fordulok a Szerkesztőséghez, azt
hiszem erre minden okom meg-
van. 1972. december 1-én jött le
a szolgálati kerékpáromra kiadott
4 éves határidő, tehát december
1-én nekem már új kerékpár járt
volna, de sajnos az új kerékpár
még a mai napig sem kaptam
meg. Ennek már több mint 6 hó-
napja.

A hivatalvezetőm már telefo-
nált is, írt is ebben az ügyben,
de eredményre ő sem jutott. Nagy-
on nagy a terheltség, a gyalog
képtelen lennék bejárni, s a meg-
lévő kerékpárom már elég rossz
állapotban van. A kerékpár de-
cember 1-től a saját tulajdonom,
miért kapok még most is 12 for-
int kiegészítést? Holott úgy
tudom, a saját kerékpárra több
járna?

Válaszokat várva maradok tisztel-
tetlenül:

Székely Ferencné kezeli

A posta tulajdonba kerülő ke-
rékpárral látja el a fűtőket kö-
zött a bel- és külterületi kéz-
besítőket, ha a kézbesítők járu-
kban naponta megtett út átlagosan
legalább 5 km. A kerékpárt az il-
letékes postaigazgatóság a keré-
pár használatára jogosult dolgo-
zóknak a kerékpár állapotától
függően, az elvégzett helyszíni

felülvizsgálás és értékelés alapján
megállapított időszakra (1, 2, 3
és 4 év) birtokba bocsátja.

Az említett használati idő letel-
te után a kerékpár minden to-
vábbi terítés nélkül a dolgozó
tulajdonába megy át. Erről a Pos-
ta írásbeli igazolást ad. A tulaj-
donbaadás megtörténte után a
Posta újabb személynél tulajdonba
kerülő kerékpárral látja el a dol-
gozókat.

A kerékpár gondozása, karban-
tartása és javítása céljára a ke-
rékpár használatát a megtett napi
átlagos kilométerteljesítmények és
útvisszalépések alapján különböző
összegű havi karbantartási átlá-
nyait kap.

Olvasónk, ha a használatába
adott kerékpár használati ideje
lejár, újabb kerékpárral való el-
látásra jogosult, ezért követelheti
a postaigazgatóságtól, hogy adja
nak használatába újabb, postal
tulajdonú kerékpárt, és a korábbi
kerékpár tulajdonának megszerze-
séről pedig biztosítsanak részére
írásbeli igazolást.

Kerékpárhasználatra csak meg-
határozott munkakörben dolgozó
postás dolgozók jogosultak. Eze-
ket a dolgozókat a Posta köteles
kerékpárral ellátni, ezért a ke-
rékpár karbantartási átlány ki-
zárólag a postal tulajdonú keré-
párok használatára eseten jár.

A kerékpár karbantartási átlá-
nyát összegezték tehát nem érinti
az a körülmény, hogy a haszná-
latba adott kerékpár használati
ideje lejár, és a kerékpár a
dolgozó tulajdonába ment át.

BÉR ÉS TELEFON

relni, ha a kábelt lerakják a
földbe. 1973. március elején meg-
történt. Ajánlott levélben kértem
a Távközlési Üzem, szíveskedje-
nek beszerelni, a családi körülmé-
nyeim indokolták. Még csak nem
is választ kaptam harmadik hónapja
a leveleimre!

Székely Ferencné
postafőellenőr

Az új postai bérrendszert az
1971. július 1-én életbe lépett
kollektív szerződés vezette be,
oly módon, hogy minimálisan az

alappértételek alsó határát 1972.
december 31-ig valamennyi dol-
gozó részére biztosítani kellett.
Ezen időpontot megelőzően csak
lehetőleg volt az új bértétel al-
kalmazására, de nem volt kötelező
a bértétel alsó határát elérő bér
biztosítása. Ezért az új bértétel
alsó határát biztosító bértétel-
ségi visszamenőleg való követelé-
sére nincs lehetőség.

Távbeszélő-állomás felszerelésé-
re vonatkozó panaszával járjuk,
forduljon ismételtten az illetékes
postaigazgatósághoz.

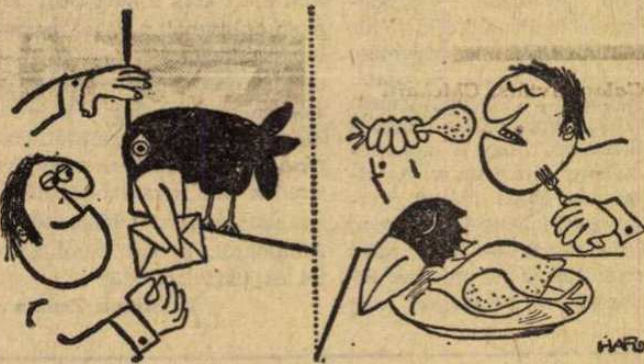
Nem jár fokozati díj

A Postás Dolgozó 5. számában
elvtársam Borbély Antalné levele-
re írt választ. „Mért nem jár a
törzsgárdadíj” című cikkben. Úgy
érzem ez a cikk engem is érint.
1963. október óta dolgozok a
postánál. 1972. január 1-től lehe-
tet alkalmazni a törzsgárda-
fokozati díjat. 1972-ben töltöttem
be a 9. postai szolgálati évetem,
még sem kaptam meg a törz-
sgárdadíjat. Szeretném tudni jár-e
nekem a törzsgárdadíj?

Sápi Józsefné
70. Postahivatal

A postás dolgozók szakmai
gyakorlati idejük 4., 9., 16., 21., 26.,
31. évében előlépnék, és törzsgár-
da-fokozati díjban részesülnek. A
szakmai gyakorlati idő alapján
esetlegessé váló átsorolásokat a
napári év január hó 1. napjával
kell végrehajtani, az esetleges fo-
kuzati díjak egyidejű folyósítása
mellett.

Ha tehát a dolgozó postai mun-
kaviszonya nem január 1-én kez-
dődik, hanem év közben, akkor
is úgy kell azt tekinteni, mintha
ez a kezdőév január 1-én jött
volna létre.

Az ingyene

Szocialista brigádtalálkozó Pécsen

A Helyközi Távközlési Igazga-
tóság és a Posta Rádió és Tele-
vizió Műszaki Igazgatóság szocia-
lista brigádjai nagysikerű — mű-
szaki anekdota összekapcsoló —
találkozót tartottak január 25-én.
Az említett két műszaki igaz-
gatóság között évek óta érvény-
ben van egy szocialista szerződés.
Közzé a szocialista együttműkö-
désnek igazi hasznát nemcsak a
postás dolgozók, hanem az egész
magyar nép élvezi, hiszen ennek
egyik eredménye a jobb szolgá-
tás a rádió és a televízió hí-
rközlésben, a helyszíni közvetíté-
sekben, valamint a távközlési
szolgálatban, különös tekintettel a
távhitásra.

A műszaki anekdota a HTI-t a
vendéglátó pécsi, a kaposvári, a
ceglédi gőcüzem és a nagykaniz-
sai üzem szocialista brigádjai
képviselték. PRTMIG részéről a
pécsi tv-adó és a pécsi rádióállo-
más szocialista brigádjainak kép-
viselői jelentek meg.

Két előadás hangzott el. Az el-
sőt Kardos Imre, a HTI kaposvá-
ri gőcüzemének üzemmérnöke
tartotta: „A Dunántúli vezetékes
hírközlésének főbb fejlesztési el-
képzelései a jelenlegi és a követ-
kező öt éves tervben” címmel.
Részletesen kitért a közeljövőben
felismerésre kerülő 480 csatornás
Márcioni gyártmányú berendezés
működési jellemzőire. A második
előadást Csónka Béla, a pécsi
tv-adó mérnöke tartotta. Amit el-
szólt a közönség, a pécsi lakosokat
annyira jellemző lokálpatriotizmus-
tól fűtött — postás műszaki kol-
lektíva kifejtett a Pécsért megin-
dítandó önálló tv-adóért, majd a
második program indításáért.

Kardos program előadását Je-
gyes György, a HTI pécsi gőcüzem-
ének vezetője, Csónka szaktárs
előadását pedig Sugár Gusztáv, a
pécsi tv-adó vezetője egészítette
ki.

Az előadók és a hozzászólók
a vezetékes és a mikrohullámú
hírközlés egymásra utaltságát
hangsúlyozták. Különösen fontos-
nak tartották a megbízhatóságot,
az üzembiztonságot, a megszaká-
dás mentes üzemvitelt, hiszen a
távhitás tömeges elterjedésével a
nagy áramkörü nyálábok felváltva
lépnek szimmetrikus kábelről
keaxiális kábelre, majd onnan
szelvéssávi mikrohullámú alap-
áramkörre.

Az érdeklődéssel hallgatott elő-
adásokat az erősítőállomás, majd
a tv-adó megtekintése követte.
Utána fehérasztal mellett baráti
eszmecserevel és közös szórako-
zással ért véget a Posta e két

nagy műszaki igazgatósága szo-
cialista brigádjainak találkozója.

Kele Ferenc

Köszönetnyilvánítás

Köszönetünket fejezzük ki
mindazoknak, akik feleségem
Barna Jánosné (Timár Erzsébet), a
Posta Központi Járőrtelép volt
dolgozója elhunyt alkalmából
együttérző részvételüket fejezték ki.
Külön köszönetet mondunk a
Posta Központi Járőrtelép tár-
sadalmai, politikai és gazdasági ve-
zetőinek a részükre nyújtott se-
gítségért, együttérzésért.

Barna János és családja

MÁJUS 17:

TÁVKÖZLÉSI VILÁGNAP

Öt esztendője, a Nemzetközi Távközlési Egyesület (UIT) százéves
fennállásakor, május 17-ét távközlési világnapnak nyilvánították. Azóta
az egyesület 145 tagországában a távközlési igazgatóságok, a tudomá-
nyos és az ipari szervezetek minden évben megünneplik ezt a napot.

Az ENSZ legfrissebb és legnagyobb szabású intézménye, az UIT
foglalkozik a távközlési világméretű fejlesztésével, annak szabályozásá-
val, a nemzetek ilyen irányú törekvéseinek összehangolásá-
val. A fejlődésről tanúskodik egyebek között az, hogy a második vilá-
gháború óta a világon 40 millió helyett 300 millió távbeszélő-állomás
működik: az elmúlt hat esztendőben megháromszorozódott a rádió- és
tv-készletek száma.

A távközlési világnapról, a távközlés fejlődéséről, jelentőségéről vi-
lágrészeket összekötő szerepéről a posta-vezérgazdagságon ünnep-
sen emlékeztek meg.

NŐK FÓRUMA

Több figyelmet, energiát a tervszerű káderképzésre

A területi szakszervezeti tanácsok nő-
felelősei és a Központi Vezetőség mellett
működő Nőbizottság tagjai mevitatták a
nőpolitikai határozatból adódó időszaki
feladatokat, foglalkoztak a tisztségviselő
nők oktatásának helyzetével.

Egyöntetű volt az a megállapítás, hogy a
határozat és a végzett munka csak akkor
értékelhető jónak, ha a mindennapos
munka során a munkaszervezésnél lehe-
tőséget találunk arra, hogy a termelő
munkában részt vevő nők élet- és munka-
körülményeit jobbra tegyék. Tehát elen-
gedhetlen a megfelelő kapcsolat és
együttműködés a szakszervezeti és a szak-
mai vezetés között. A szakszervezeti és
szakmai vezetők a határozatokat többré-
szes programnak tekintik és ezért álta-
lában alapos elemző munka alapján tűzik
ki feladataikat.

A jó tapasztalatok — például Budapesti
Igazgatóság területén a rész munkahelyeken
vizsgálják annak leheto-
ségét, hogy milyen mértékben növelhető
a nők, elsősorban a még háziasszony mun-
kába történő bevonása, a HTI területén
a nők szakmai továbbtanulását szolgáló
idő alatt kell megszervezni — a tervsze-
rűséggel szembe találkoznak olyan évenként
ismétlődő feladatokkal, amelyek fontos és
időszaki kérdések, mégis igen kis mértékű
előrehaladás tapasztalható a területeken.
Ilyen például a tervszerű káderképzés,
káderutánpótlás ráteremtő nódolgókkal.

Az új bérrendszer bevezetésekor az alsó
határok elérését első között a gyermeket
egyedül nevelő szülők részére biztosítot-
ták. Az egyenlő munkáért egyenlő bér
elvének gyakorlati megvalósítása érdeke-
ben az igazgatóságok a szakszervezeti ta-
nácsokkal közösen, rendszeresen értékelik
az azonos szakképzettségű és szolgálati
idejű nő- és férfidolgozók béralakulását.

Ez év elején mód nyílt a bérfejlesztés
differenciált elosztására. Különösen jelen-
tős volt ez a sok nódolgozó foglalkoztató
forgalmi állománycsoportnál. Ezek a te-
rületeken a bérfejlesztés megoldotta a fe-
szültségeket. A differenciált bérezés jó
közhangulatot teremtett azokon a munka-
területeken, ahol zömével nők dolgoznak.
Az átlagbérek beállási százaléka 18—75
százalék között szóródik.

A gyermekgondozási segélyről visszatérő
anyának munkába állásukkal egyidejű-
leg, vagy legkésőbb egy hónapon belül
biztosítják az azonos beosztásban levő
dolgozó bérét.

A területi szakszervezeti tanácsok a
plusz 13 havi segélyt a gyermekgondozási
szabadságon levő mamák részére a HTI,
RTV, TIG, Bp. Ig., Soproni Igazgatóság
területein minden esetben, a pécsi és m-
iskolai területen egy-két szakszervezeti bi-
zottság kivételével, Szegeden és a Buda-
pesti Csoport alapszervezeténél azonban
azokon a munkahelyeken, ahol a szőlő-
szám magas (PSZS 76 gyesen levő
mama) anyagiak hiánya miatt e segélye-
zési formát nem rendszeresítették.

A sok jó és néhány kevésbé látványos
eredmény után a nőbizottságok és alap-
szervi nőfelelősök munkájukat értékelték az
értekezlet résztvevői. Kiemelték azt a fon-
tos feladatot, amely a nőbizottságokra hár-
rul az alapszervek segítségével.

A területi szakszervezeti tanácsok mel-
lett a nőfelelősök és nőbizottságok őszinte
léggörben, felelősségtérrel látják el fel-
adataikat, képviselik területük nódolgozó-
inak álláspontját. Ismerik hatáskörüket,
lehetőségeikhez képest élnek vele, észre-
vételeikkel segítik a tanácsok munkáját,
a határozatok megvalósítását, realitás-
értékelik a megtett utat, de ugyanakkor jel-
zik a megvalósításra váró feladatokat is.
Nem tapasztalható náluk az elkedvetlene-
dés, visszahúzóds, ha egy-egy feladat el-

végzése nehézségekbe ütközik. Az alap-
szervezeteknél a nőfelelős feladatokat egyéb
tisztségekkel is párosulnak, így kevésbé
vállal tudatossá a nőmunka, a feladatok
helyesen beépülnek, de ugyanakkor be is
szűkülnek az alapszervezet munkatervé-
ben megjelölt feladatok közé. Nincs idő,
sem energia, hogy külön feladattervet
készítsenek és sok esetben nem értik és
nem is tartják szükségesnek a nők gond-
jaival való megkülönböztetett törődést.
Ezen a szinten, amely a szakszervezeti
mozgalom legfőbb bázisa, nem mindig is-
mert a rétegpolitikai munka, sem a nő-
felelős jog- és hatásköre.

Utasi Jánosné, RTV Szakszervezeti Ta-
nács:

— Tervszerűbben kell felkészíteni a
nőket arra, hogy „merjenek” vezetői
munkaköröket ellátni. Segítsék át őket
a kezdeti nehézségeken, ne hagyják ma-
gukra új munkahelyük gondjaiban. Nem
kell fukarkodni a dicsérrel, ha a nő-
felelősök jól végzik munkájukat, egy-egy
dicsérő szó új lendületet ad, segíti a mun-
ka végzését. Úgy látni, javult a nők ará-
nya az utóbbi években a kitüntetések ad-
tálásánál, bár ez még közel sem éri el
a jól, sőt kiemelkedően jól dolgozó nők
arányát.

Dr. Vakulya Erzsébet, KV Nőbizottság
tagja:

Rétegpolitikáról beszélni kell és foglalkozni
is kell a gondokkal, de ezzel párhuzamosan
azt is meg kell állapítani, hogy az alapvető
problémák megoldása már túl-
jutottunk. Általánosan jellemző hiányossá-
gokkal még találkozunk, de ezek területe-
ként más-más színvonalon jelentkez-
nek. Az intézkedési terv feladata, hogy
ezeket a helyi sajátosságoknak megfele-
lően megoldják.

Lux Márta, KV Nőbizottság tagja:

— Az alapszervi nőmunka segítségének
legfőbb velejárója, hogy a szakszervezeti
tanács nőbizottságának vezetője, vagy a
bizottság tagjai, ha időszaksan is, de lá-
togassák meg őket. Ez a munka sajnos
idő és szakmai elfoglaltság miatt több-
nyire nem valósul meg, így a nőbizot-
ság többnyire a szakszervezeti bizottságra
támaszkodva látja el feladatát is.

Elmondható a nőfelelősök, hogy a női
tisztségviselők felkészítése a területi szak-
szervezeti tanácsoknál tervszerűen és fo-
lyamatosan valósul meg. A nők örömmel
képzik magukat, vállalkoznak a tanulás-
járó többletmegeterhelést. Az újonnan vá-
lasztott női tisztségviselők több mint 50
százaléka SZMT, SZOT, Központi Vezető-
ségű szintű, vagy szakszervezeti tanácsok
által rendezett oktatásban részesül. Jó
eredmények születtek a nőbizottságok tag-
jai részortjellegű oktatásában is. 40 szá-
zalékuk SZMT, SZBT, illetve Központi
Vezetőség szintű tanfolyamon ismert meg
a reszort ellátásának legfontosabb felada-
tát. Javasolták: helyes volna, ha a jól
beavart levelező bizalmi tanfolyamok min-
tájára levelező tagozatú oktatást, vagy
rövidebb lélegzetű, egy-két napos, esetleg
kihelyezett, nem iskola központ centrikus
továbbképzést szervezzenek.

Benge Géznél, a KV Nőbizottság veze-
tője összefoglalta az elhangzottakat:

— A szakszervezeti mozgalom helyesen
és időben kezdett behatóan foglalkozni a
rétegpolitikai munkával és ezen belül a
nőket foglalkoztató gondok megoldásával.
A nőbizottságoknak nem az a céljuk, és
nem az a feladatuk, hogy a mozgalmi éle-
ten belül külön nömozgalmat alkossanak,
hanem az, hogy éberben öröködjének, időben
jelezzenek egy-egy olyan kérdést, amely
az általános munkaképviseleten belül a
nők érdekeit sértik.

Utazunk

radt-e bekapszolv a főzőlap,
vagy vasaló, elzárjuk-e a gázt,
a vízcsapot, bezárjuk-e jól
az ablakokat stb. Nézzük meg
még egyszer, megvan-e min-
den utazáshoz szükséges irat-
unk?

Ha megérkezünk a nyaralás
helyére, vigyázzunk a napozás-
sal. Hiába hangzik el minden
nyáron az a figyelmeztetés, ve-
le van a strand „pecsenyepi-
r” üdülőkkel, akik egy-két
nap alatt szeretnének egészse-
ges barnára lesülni. Nem lehet
eleget hangsúlyozni, hogy
mennyeire ártalmas az ilyen
„expressnapozás” az egészsé-
re! A gyors lebaranulás nem
tartós, a bőr lehálik, „ron-
gyosodik”.

A fehér és sötét bőrűeknek
különbözően szükséges a túlzott
napozás, mert az átlagosnál
érzékenyebb a bőrük. Ajánlat-
os inkább félárnyékban nap-
poznunk.

Bőrünk természetes módon
védekezik a káros nap sugarak

ellen, de ez nem elegendő. Ma
már korszerű kozmetikai
„testörök” állnak rendelkezé-
sünkre — a napozószerek. Az
illatszerboltokban gazdag vá-
lasztékot találunk. A kisgyer-
mekeket bővebben kenjük be
fénnyvédő kozmetikumokkal
(napolaj, napozóhab, napozó-
krém).

Nyáron fokozott mértékben
fennáll a balesetveszély. Emle-
keztetjük néhány arany szabály-
ra: ne hagyjuk felügyelet nélkül a
kisgyermeket; nem szabad
kimelegedett testtel vízbe ugra-
ni, mert a gyors hőmérséklet-
változás nehezen viseli el a
szív és a trachea származhat
belőle; diva, de veszedelmes
dolog gumimatracon napozni,
elaludni rajta — életveszélyes!
Nyári baleset: a napozás,
védjük a fejünket, a tarkójá-
kát a hosszabb ideig tartó erős
napstétől; a nagy melegben
lassabban működnek a refle-
xok, tehát fokozott óvatosság
szükséges a közlekedésben.

Kellemes üdülést és jó pihenést kívánunk!

Fási Katalin

Nyílt levél

Koczka Antal elvtárhoz, a Miskolci Postaigazgatóság vezetőjéhez

A Postás Dolgozó múlt év novemberi számában „Interpelláció” címen foglalkoztunk F. J.-né postás dolgozó üzemi baleseti kártérítésére vonatkozó munkaügyi vitájával.

A cikkkel kapcsolatban a Miskolci Postaigazgatóság vezetője levelet küldött a Postások Szakszervezetéhez, melyben az alábbiakat írta:

„... A cikkben tett megállapítás alaptalan és számomra sérelmes, továbbá a cikk megjelentetése idő előtti volt, valamint az abban foglaltak a való tényeket téves megvilágításban tarták az olvasó elé, s ezért kérem a kifogásolt cikknek az 1972. évi 26. tvr. 342. §-ában foglaltak alapján lapjuk következő számában helyreigazítás közlését.”

A Legfelsőbb Bíróság törvényességi határozatával azóta lezárult az alaptalanul elnyújtott munkaügyi vita.

A Miskolci Postaigazgatóság vezetőjének levelében azonban — kérésének megfelelően — lapunkban válaszolni kell, igaz, nem olyan tartalommal, mint ő kívánta, mert — hála az igazságszolgáltatásnak — nem az „Interpelláció” című cikk, hanem az ő levele volt idő előtti.

A munkaügyi vita lényege az volt, hogy F. J.-né, a Miskolci Postaigazgatóság II. emeleti folyosóján — utólag meg nem állapítható okból — elesett és csuklója eltört. A dolgozó teljes keresetvesztésének megtérítése helyett az igazgatóság csupán annak felét volt hajlandó megtéríteni, azt is csak „megtárgyalási” alapon. A panaszos baleseti kártérítési igényével a munkaügyi döntőbizottsághoz fordult, ahol a balesetet — tisztán feltevések alapján — az időjárási viszonyokkal hozták összefüggésbe, és a panaszt elutasították.

A munkaügyi döntőbizottság határozata törvényt sértett, ezért szakszervezetünk felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a sérült érdekében az illetékes bírósághoz. A felülvizsgálati kérelemben előadtuk, hogy a panaszos teljes kártérítésre jogosult, mivel az üzemi baleset valóságos oka nem ismert és a postaszerv nem bizonyította be sem a károsult kizárólagos elháríthatatlan magatartását, illetve vétkességét, sem pedig azt, hogy a kárt működési körén kívül eső, elháríthatatlan ok idézte elő — holott ezek bizonyítása vezethetett volna csupán az igazgatóság mentesüléséhez.

Az igazgatóság a felülvizsgálati kérelemmel szemben ellenkérelmet nyújtott be a bírósághoz, melyben kérte a panasz elutasítását.

Es ezután következett az, ami megdöbbentő volt: a Miskolci Járásbíróság a felülvizsgálati kérelmet elutasította. A bíróság jogerős ítéletében a munkáltatói kártérítési felelősség jogi alapjait figyelmen kívül hagyva kifejtette, hogy mivel a „baleset okozásában sem a postaigazgatóság, sem a felperes vétkessége kifejezetten nem állapítható meg”, helyes az igazgatóság által alkalmazott 50 százalékos kármegosztás.

Szakszervezetünk azonban nem nyugodhatott bele a dolgozókat védő jogszabály megsértésébe. Törvényességi óvás előterjesztése iránti panasszal fordultunk a Legfelsőbb Bíróság Elnökéhez.

A panasz folytán a perben hozott jogerős ítélettel szemben törvényességi óvást emeltek. A Legfelsőbb Bíróság a Miskolci Járásbíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, a Munkaügyi Döntőbizottság határozatát megváltoztatta és kötelezte a Miskolci Postaigazgatóságot, hogy a sérültnek a még fennálló 1237 forint kártérítési követelést fizesse meg.

1237 forint az az összeg, amelynek kifizetése körül ilyen vita támadt. Megéri? A törvény védi az üzemi baleseti károsultakat és kártérítést biztosít számukra. De ha ezt nem is tekintjük, az bizonyos, hogy egyetlen postaszerv gazdálkodásában sem lehet jelentős a perbelihez hasonló kártérítési összeg. Az ilyen és ezekhez hasonló munkaügyi viták sokkal inkább a szociális jogpolitikai elvek meg nem értéséből fakadnak, mint gazdasági megfontolásból.

Jó lenne, ha a jövőben nem fordulnának elő hasonló esetek!!

(szerkesztőség)

Kicsik közt a legkiválóbbak

Ha egy puszta fiókpostája a Budapest-vidéki Postaigazgatóság négy megyéjének fiókpostái között a legkiválóbb lesz, az nagy rangot jelent. Így hát komoly megtiszteltetés érte a Fejér megyei Belsőbáránd puszta település fiókpostáját, amikor elnyerte ezt a címet.

Mit mond erről Móri Jánosné, fiókpostavezető?

— Csendes hétköznapijainkon ketten dolgozunk a 300 lakosú település postáján Cserbán Sándor kézbesítővel. Alig valamivel 90 fölött van a családok száma, de a terület igen nagy, valaha a vallásalapítvány birtoka volt. Havi bevételünk 200 ezer forint körül van, 98 rádió- és ugyanennyi tévéengedélyt tartunk nyilván. A havonta kézbesített újságok száma 3000 körül van. Tizenhét éve vezetem a belsőbárándi fiókpostát, azelőtt a férjem, aki az itteni állomás vezetője volt, egyúttal postavezetőként is tevékenykedett. Az állomás ma már megszűnt, férjem is Bodakajtoron dolgozik a MÁV-nál.

Móri Jánosné a hivatal kitüntetésé alkalmából „kiváló dolgozó” címet kapott.

Cserbán Sándorral a település legszélén levő takaros kis házában találkoztunk, a késő esti órákban éppen a napi munkáját tette le. Kilencedik éve áll a posta szolgálatában, most 32 éves. E település egyik legnépesebb embere, örökre vidám, mindenkire van egy-két jó szava.

— Negyvenhárom kilométer hosszú utat kell bejárnom két nap alatt, a körzet ugyanis két részre van osztva. Nyáron és jó időben kerékpárral közledek, sáros-luskos időben azonban csak gyalog. Ezért sérelmezem, hogy mi, tanyai postások nem kapunk gumicsizmát, holott az illetménybáncnak nem megfelelő a viszontagságos időben való közlekedéshez.

(B. J.)

Hogyan élnek a lengyel postás kollégák?

Kedves ismerőssel találkozunk Adam Sumiga, a Lengyel Postás Szakszervezet Központi Bizottsága elnöke személyében, aki — Besenyei Miklós főtitkár meghívására — 3 tagú delegáció vezetőjeként egy hetet töltött hazánkban. A delegáció tagjai voltak: M. Pytel, a Krakó Területi Bizottság elnöke és Z. Smela, a Lodz Területi Bizottság titkára.

A zsúfolt program mellett is jól sikerült aktívaértekezleten találkozott a delegáció szakszervezetünk vezetőivel, a központi apparátussal, a budapesti területi szakszervezeti tanácsok függetlenített funkcionáriusaival és a nagyobb budapesti alapszervezetek titkáiraival.

Az aktíva-értekezleten Besenyei Miklós főtitkár bevezetője után Adam Sumiga elnök részletes tájékoztatást adott a lengyel népgazdaság fejlődéséről, a szocialista építőmunka jelenlegi szakaszáról, az elért eredményekről, a még megélő problémákról, a közeli és távoli tervekről. Vázolta a lengyel posta és a távközlés jelenlegi helyzetét, a lengyel postás szakszervezet szervezeti felépítését, mai tevékenységét, munkáját.

Ezután az aktíva-értekezlet résztvevői kérdéseire válaszolt — kötetlen formában.

A válaszadásokból kiderült: a lengyel postás szakszervezet-

nek 167 000 tagja van. Szervezettségük 98—99 százalék. 1973-ban — egész időnyire — 50 000 üdülőhely kapacitás van, ebből 15 000 családos lehetőség. Az üdülésért a kereset arányában kell térítést fizetnie a dolgozóknak.

A munkaidő heti 46 óra. A nehéz fizikai munkát végzők csökkentett munkaidővel dolgoznak, napi 6—7 órát. A távközlés kezelőinek, a tég-kezelőknek napi 7 órás munkaidőjük van. Megfelelően átszámítva napi 6 órát dolgoznak a rádió és tv-állomásokon.

Lengyelországban vidéken női kézbesítő nincs. Városokban a női kézbesítők aránya 30—40 százalékos. De, pl. Katowicében — mely igen erősen ipari város — a kézbesítők 90 százaléka nő.

A vidéki kézbesítők 90 százaléka motorkerékpárral rendelkezik. A kézbesítő anyag súlya, maximum 15 kg. Ezt úgy érik el, hogy az előre szállítást megszervezték. Az is igaz viszont — mint elmondta — hogy a hírlapkezelés nem jelentős. A megjelenő hírlapoknak csak mintegy 14—15 százaléka kézbesített, a többi árus-példány. Az árusoknál is át lehet venni az előfizetett lapokat. Az árusok 5 órákat nyitnak.

A lengyel postás dolgozók részére biztosított juttatásokkal kapcsolatos kérdésre Adam Sumiga elmondta, hogy tele-

fon-, távirókedvezmény nincs. Vasúti 50 százalékos kedvezmény van, de csak a postánál (tehát csak a forgalomnál) a szállítási-, rádió-, televízió-ágazat dolgozói ezt nem kapják. Csomagdíjkedvezmény van, de csak akkor, ha a csomagot a dolgozó munkahelyére címkezi. Rádió- és TV-előfizetési díjkedvezmény van, egy évre 10 zloty-t kell fizetni, postás nyugdíjasoknak is.

1973. január 1-én a postal küldemények irányításának megkönnyítésére kódrendszert vezettek be (megfelel a mi irányítási számrendszerünknek) mely 5 számjegyből áll. A lakosság 30—40 százaléka

használja már a kód jelölést. Az irányításra gépesítésük még nincs.

A lengyel posta külön lakásépítési akciót nem csinál. Társadalmi bíróság nincs. A dolgozóknak 1 év után 14 nap, 10 év után 26 nap szabadság jár. Az éjszakai pótlék óránként 75 groszy (kb. 65 fillér).

Jelenleg kb. 60 000 telefon-előfizető van. Az előfizetők 3—4 év alatt az előfizetők számát 600 000-re, tehát tízszeresére tervezik növelni.

Az aktívaértekezleten a lengyel testvérszakszervezet képviselőivel nagyon hasznos tapasztalatcserét folytattunk. Garamvölgyi András

Georges Frischmann vezetésével:

MAGAS RANGÚ FRANCIA SZAKSZERVEZETI VEZETŐK LÁTOGATÁSA

Georges Frischmann elvtárs, a Francia Postás és Távközlési Dolgozók Szakszervezetének főtitkára vezetésével szakszervezetünk meghívására május 28 és június 5 között 4 tagú francia delegáció tartózkodott hazánkban. A delegáció résztvevői: Claude Galan szövetségi titkár, Yvette Chichard, Jean-Marie Fabre, az Országos Végrehajtó Bizottság tagjai.

Itt-tartózkodásuk ideje alatt június 4-én a delegáció tagjai találkoztak és baráti beszélgetést folytattak a magyar Postások Szakszervezete függetlenített tisztségviselőivel. A kölcsönös baráti üdvözlések után — szakszervezetünk titkára, Bíró Bódis József elvtárs üdvözlötte a delegáció tagjait — Galan elvtárs tájékoztatást adott a francia munkásmozgalmról, a CGT és ezen belül a postás és távközlési dolgozók szakszervezetének életéről és a szervezett dolgozók harcáról.

Az ismertetés után a francia postás dolgozók életével kapcsolatos kérdéseket tettek fel a beszélgetés résztvevői, többek között: milyen a nyugdíjellátás helyzete, milyen kedvezményeket kapnak a szülő nők, milyen a fiatal anyák szociális ellátottsága, kapnak-e segélyt a szervezett dolgozók,

tájékoztatót kértek a munkanélküliek helyzetéről és a postai munkaerő-hiány összefüggéséről, a szakszervezetek megosztottságáról, a szakszervezetek és a szakvezetés kapcsolatáról, a szakszervezeti tisztségviselők tájékoztatásának, oktatásának továbbképzéséről, ezek módszereiről.

Galan elvtárs, Chichard elvtársnő és Fabre elvtárs készséggel magyarázták a francia szakszervezeti élet megosztottságából eredő sajátos problémákat, a CGT harcát, ezen belül a postás dolgozók szerepét, ahol százezer postás dolgozó tiltakozott az ellen, hogy a munkaadó indoklás nélkül elbocsátja a dolgozót. Elmondta, hogy milyen hosszú és keserves harc árán biztosították a nők részére azt, hogy a terhesség 6. hónapjától munkaidőcsökkentést kapjanak, és hogy a szülés előtt hat hétig, azt követően nyolc hétig otthon maradhassanak.

Galan elvtárs elmondta, hogy a CGT és ezen belül a Postások Szakszervezete minden lehetséges erejét a kapitalizmus elleni harcra fordítja. Célu a munkások felvilágosítása. Az akció és a harc nem feltétlenül sztrájkot jelent, és nem létezik egyetér-

tés a kizsákmányolókkal. A harcot folytatják követeléseik teljesítéséig. Ezután ismertette a szakszervezeti tisztségviselők képzésének módjait. Nagyon sok olyan szakszervezeti vezetőségi tag van, aki oktatásban nem részesül, hiszen a legjobb iskola a mindennapos következetes harc a szakszervezeti felelősök részére.

A tájékoztatás és a kérdésekre adott válaszok segítettek, hogy a francia munkásmozgalmat harcaiba bepillanthassanak a függetlenített tisztségviselők, láthassák az elért eredményeket és megoldásra váró problémákat.

Bíró elvtárs megköszönte a delegáció résztvevőinek a tájékoztatást. A magyar dolgo-

zók számára örömet jelent, hogy francia elvtársaink harca segíti a francia egységfront politikai győzelmét.

Claude Galan elvtárs válaszában megköszönte a jókívánságokat, elmondta, hogy a baloldali egységbe kovácsolódott erők harcaikat folytatják, a CGT és ezen belül a postás szervezetek dolgozók mindent megtesznek, hogy a jelenleg folyó harcok eredményel záruljanak.

Távország után nosztalgiaival gondoltak Magyarországra és gyönyörű fővárosunkra, Budapestre. Köszönik a baráti, szíves fogadtatást és remélik, hogy 1974-ben ismét találkoznak a magyar postásokkal.

P. E.

CSÉB-JUBILEUM A BUDAPESTI POSTAIGAZGATÓSÁGON 6100 DOLGOZÓBÓL 5342 BIZTOSÍTOTT

A törzsgárda sajátjának érsi

fizettünk ki, 161-en kaptak összesen 32 600 forint szülői segélyt. 302 alkalommal fizettünk összesen 94 700 forint betegségi segélyt, és sajnos, hússzor, összesen 7900 forintnyi segélyt az elhunytak családjainak. 576-an részesültek tehát összesen 153 800 forint segélyben. A leghatékonyabban a tények érvelnek, és nálunk a tények — a kifizetett segélyk — igazolják, hogy érdemes CSÉB-tagnak lenni. Ezen a véleményen van egyébként szakszervezeti bizottsá-

gunk is, Kovács József szb-titkár maga is tagja a CSÉB intézőbizottságának.

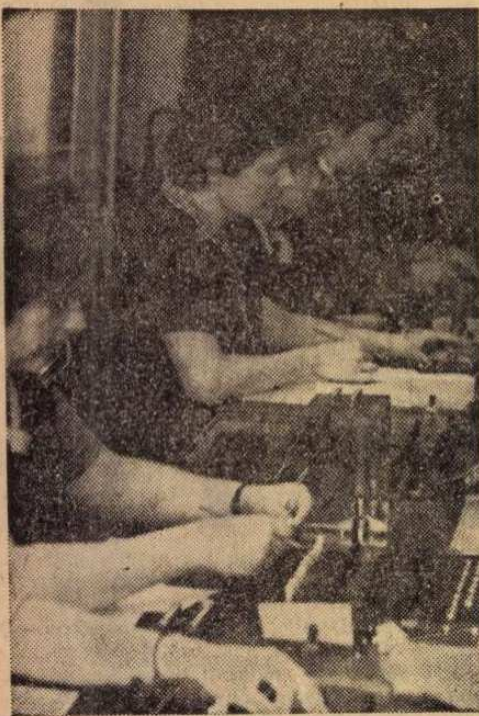
A tanulságok levonása, a tapasztalatok összegzése ezúttal semmiféle nehézséget nem okoz.

A CSÉB-et a dolgozók már megalakulásakor nagyon kedvezően fogadták. Ma már az igazgatóságon hagyomány a CSÉB-tevékenység. Az önszervezés és biztosítási csoportot a törzsgárda a sajátjának érzi. S ahogy a törzsgárda újul —

az öregek nyugdíjba vonulnak, újak kerülnek oda —, úgy újul a CSÉB-csoport is. Nem csoda, hogy ez a biztosítási forma népszerű a dolgozók körében, hiszen jelentős segítséget nyújt számukra. A CSÉB sok olyan problémát meg tud oldani, amit az igazgatóság, a szakvezetés nem tudhat.

— A tervek szerint ősszel, a megalakulás tizedik évfordulójára alkalmából — jubileumi ülésre kerül sor, melyen megbeszéljük az elmúlt évtized tapasztalatait, és ezt az alkalmat is felhasználják majd a CSÉB tekintélyének további növelésére, a szervezettség fokozására.

A TÁVBESZÉLŐK BRIGÁDJA

Megszerte ismerik munkájukat, szorgalmas helytállásukat. Egy kis túzással azt is mondhatnánk, hogy ők Veszprém megye hírközlő vérkeringésének, a telefonközpontnak a szívbíllentyűi. Az asszonyok és lányok brigádja veszi és továbbítja az üzeneteket, teremti kapcsolatot a hazai és külföldi hívó felek között. A 30 fős kollektíva immár csaknem egy évtizede brigádba tömörülve végzi szép és megtisztelő munkáját. Így van ez rendjén, mert a névadó hagyatéka kötelez. Az ezüstkoszorús „Puskás Tivadar” szocialista brigád tagjai nem ismernek lehetetlent ha a munkáról, a szocialista típusú ember magasfokú helytállásáról van szó.

A női brigád egész tevékenységén végigvonul a napló egyik programot adó bejegyzése: „Brigádunk 1967-ben felvette Puskás Tivadar nevét, mivel őt tartjuk munkánkban eszményképnek. Névadónk tevékenysége szorosan összefüggött munkánk, tudása, szorgalma és tekintélye magára emelte a távközlés jó hírnevének megalapozását. Fogadjuk, hogy Puskás Tivadar szelleméhez méltóan maradunk és szocialista hazánk felvirágoztatását segítve látjuk el hivatászerű feladatunkat.”

A dióhéjba sűrített sorok alaphangját adják a kollektíva mindennapi helytállásának, igaz emberi magatartásának. Molnár Ilona brigádvezető, aki immár 20 éve szakszervezeti bizalmi is egyszemélyben, jó brigádkronikásnak bizonyult. Hiszen amikor az üzembe került 1950-ben, még a régi zsinóros telefonközpontban alig tizen látták el feladatukat. Igaz, hogy abban az időben csupán Veszprém városára terjedt ki munkájuk és az 500 előfizető kézi kapcsolással is kielégítették. Később, ahogy fokozódott a megye és a város építésének üteme, azzal párhuzamosan egyre nagyobb feladat hárult a telefonközpont dolgozóira is.

Mivel brigádunk többségét a gyermekes édesanyák teszik ki — avat be titkukba Molnár Ilona brigádvezető — megalakulásunk első percétől arra törekedtünk, hogy egy szocialista közösséget hozzuk létre. Ennek egyik előfeltételéket szabtuk meg az állandó tanulást, a szakmai és politikai képzést, na meg az általános műveltségünk fokozását. Ugy gondolom, hogy az egymás után elnyert szocialistabrigád-kitüntetések hűen kifejezik helytállásunkat. Legutóbbi példaként élünk visszhangot váltott ki körünkben a „Kell a jó könyv” mozgalomban való részvétel. Sok olyan szépirodalmi könyvnek az elolvasását pótoltuk, amit egyéb körülmények között talán elhalasztottunk volna későbbre.

Ahogy ismerkedünk a brigád tagjaival kitűnik, hogy az egymásért érzett felelősségvállalásban naponta jelesre vizsgáznak. Ki ne tudná, hogy a 2 és 3 gyermekes édesanyáknak bizony gyakran adódik előre nem látott elfoglaltsága a gyerekek hirtelen rosszulléte vagy betegsége miatt. Ilyenkor jól jön aztán a brigád segítő-készsége. Vizer Endréné kétgyermekes családja sohasem fogja elfelejteni, hogy amikor gyermeke megbetegedett, társai vállalták helyette a szolgálatot és így ő féltő anyai szívrrel segítette a csöppség gyógyulását.

Ha már az emberiség példájánál tartunk, hadd említsük meg, hogy a távbeszélő üzem egyik portása az elmúlt nyáron külföldre készülődött, de a 10 éves Évikét nem tudta kire bízni. A brigád tagjai két hónapra vállalták Orsolya Évike patronálását. Ebben különösen Kovács Jánosné, Kolosár Antalné három gyermekes, Gaál Gyuláné, Madarász Györgyné két gyermekes édesanyák jeleskedtek.

A brigád tevékenységének sokszínű mozzanatát egy rövid írás keretében visszaadni képtelenség. Az viszont tény, hogy a brigádnapló egy krónikás hűségével feltárja a szocialista brigád immár egy évtizedes sokszínű, tevékenységében gazdag életútját.

ÜZEM- ÉS MUNKASZERVEZÉS 1973-BAN

Mi történt a határozat megjelenése óta?

Központi terv szerint — A levél- és csomagforgalom

korszerűsítése — Automata és félautomata

berendezések a távközlésben — Számítógépek

az adatfeldolgozásban — Hatékony ellenőrzés

Beszámít a jutalomba

Az üzem- és munkaszervezésről szóló párt- és kormányhatározat megjelenése után minden vállalat középtávú és az 1973. évre vonatkozó szervezési munkatervet dolgozott ki. Így volt ez a postánál is. Hogy az 1973. évi szervezésfejlesztési terv milyen intézkedéseket tartalmaz és ezek az intézkedések mennyiben segítik a posta munkaergonomiáját, gazdaságirányítási rendszerének hatékonyabbá tételét, arról a KPM közlekedéspolitikai főosztálya szervezéskoordináló csoportjának vezetőjét, dr. Iványi Árpádot kérdeztük.

Hogyan értékelik a Magyar Posta szervezésfejlesztési programját?

Az üzem- és munkaszervezésről szóló párt- és kormányhatározatok fokozatos megvalósítása érdekében a posta területén már 1972-ben is lényeges, alapvető szervezési intézkedések születtek. Elsősorban az egész postát felölelő fejlesztési, üzemviteli,

gazdasági és igazgatási javaslatok. A szervezési feladatok a munkaértékemelő rendszer kidolgozását, a távközlési berendezések megyei és budapesti fenntartási szervezetének kialakítását, a szállítási és feldolgozási szolgáltatás korszerűsítését, a göcsötölt szállítás rendszer kialakítását, az irányító számrendszer bevezetését és a számítógépes ellenőrzési rendszer alkalmazását jelentik. A posta területén tehát már eddig is mennyiségben és minőségben egyaránt hatékony munka folyt. Különösen jelentős a fejlődés az igazgatási ágaknál, a Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézeténél, valamint a nagyobb központi üzemeknél. A vezérigazgatóság, a helyi és a központi szervek összesen 565 fontosabb feladatot dolgoztak ki, illetve részben már meg is valósítottak.

A KPM utasítást adott az 1973. évi programok kidolgozására. Milyen célkitűzéseket tartalmaznak ezek az idei szervezési intézkedések?

A legáltalánosabb szervezési célkitűzés a postai szolgáltatás minőségi és mennyiségi színvonalának növelése. Ezen belül a kezelési és ügyviteli tevékenység gépesítésének növelésén van a hangsúly. A posta szervezési kutatási bázisává a Számítástechnikai és Szervezési Intézet nő majd, hogy a helyes szemlélet kialakításán túl széles körben alkalmazható módszertant dolgozzon ki. Ez viszont nem jelenti azt, hogy a központi szervek a maguk éves szervezési tervüket teljesen ne dolgozzák ki. A klasszikus postaszolgáltatás területén belül elsősorban önkiszolgáló postahivatalok tervezésére törekszünk, gépeket állítunk be a felvételi szolgálatba, korszerűsítjük a kézbesítést, új külterületi kézbesítést vezetünk be, az elszámolókat és a díjszabásokat számítógéppel oldjuk meg.

A levél- és csomagforgalom körül milyen területeket érint még a szervezés?

A vezetékes és a vezeték nélküli távközlésben a nemzetközi és belföldi félautomatikus és automatikus távhívást terjesztjük ki úgy, hogy adatátviteli mintahálózatot létesítsünk. A számlázásban az egy időegység alapdíjra térünk át, korszerűsítjük az országos távbeszélő tudakozó hálózatot és a budapesti után a vidéki távbeszélő központok előfizetői forgalmát is géppel számlázzuk. De ide tartozik még a rádió és a televízió fejlesztésével kapcsolatos és

ránk háruló jó néhány szervezési intézkedés.

Érintik-e a szervezési intézkedések a gazdasági munka területét?

Természetesen. Az egész posta területére vonatkozik, de feltétlenül ki kell emelni a számítógépes feldolgozásokat, az anyaggazdálkodás gépi rendszerének kidolgozását, a rendszerszintű adatszolgáltatások feldolgozását és elemzését, a postai állóeszköz-nyilvántartás géprevitelének megszervezését, a postai adatbank szervezési munkáit. Az igazgatási munka szervezési intézkedéseivel a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítását célzó szociális feladatokat ölelik fel, intézkednek a munkavédelmi szervezet továbbfejlesztéséről.

Az 1973. évre vonatkozó szervezési intézkedések már életbe léptek, érvényben vannak. Hogyan ellenőrzik megvalósításukat?

Külön ki kell emelnem, hogy a beadott szervezési intézkedések a célkitűzések megvalósítása érdekében minden esetben felelősöket és konkrét határidőket jelöltek meg. A célkitűzéseket a vállalati tevékenység hatékonyságának fokozása és a gazdasági tervben kijelölt feladatok teljesítése érdekében jelölték meg, valóra váltásuk tehát minden vál-

lalatnak a saját jövője érdekében „létfenntartású”. De nekünk is van lehetőségünk és élünk is vele, hogy a szervezési intézkedések életbelépését, megvalósulását folyamatosan figyelemmel kísérjük, értékeljük, többek közt beszámoltatjuk a szervezés vezetőit. És ami még nagyon fontos ösztönző: a jövőben a kiváló vállalat cím odaítélésénél, a különböző kitüntetések, jutalmak kiosztásánál, az év végi teljesítmények elbírálásánál a minisztérium és minden fellettes szerv fokozottan odafigyel majd az üzem- és munkaszervezés eredményeire, arra, hogy mit, hogyan valósított már belőle meg a vállalat. Ugy érezzük, ennek nagy szerepe lesz abban, hogy komoly munkára serkentünk minden vállalatot.

Hogyan jellemezhetnénk összefoglalóan a posta eddigi szervezési tevékenységét?

A KPM-en belül a legjobbak közé tartozik, mind a beadott javaslatokat, mind azok fajsúlyát tekintve. Mert jól szolgálja azt a célt, hogy a szervezés eredményeként javuljon az élő- és a holtmunka aránya, csökkenjen a nehéz fizikai munka, a folyamatok technológiájának átalakításával egyszerűbb legyen a kezelési és az ügyviteli tevékenység, gyorsabbá váljék a forgalom lebonyolítása, javuljanak a dolgozók élet- és munkakörülményei és eleget lehessen tenni a nemzetközi kapcsolatokból adódóan a Magyar Postára háruló feladatoknak.

(békési)

Kompozíció

(Mohácsi Regös Ferenc rajza)

BÉCSI SZELET VAGY PASZTILLA?

A ma élők többsége még megéri az ezredfordulót, sőt, főszereplője lesz az akkori időknek. De mit hoz a 2000. év? Bekövetkeznek-e azok a változások, amelyeket napjainkban tudósok és sci-fi-írók ígérnek vagy megálmodnak? Az embereket sok kérdés foglalkoztatja: élnek-e majd földi telepek más bolygókon; épülnek-e városok a tenger mélyén; tablettákat eszünk-e rántott csirke helyett?... „Az ezredévforduló körüli időszak távolinak tűnése megérezhető. A jövő már kopogtat ablakunkon.” (Kovács Géza: A nagy távlatok és a tervezés.)

Évek óta tudjuk, hogy a Föld lakóinak több mint a

MI LESZ 2000-BEN?

fele éheznek. A tanulmányok és újságcikkek riasztó adatokat közölnek, mindezt a fotók és filmdokumentációk döbbenetes erővel illusztrálják. Korunk egyik nagy ellentmondása: miközben a szédületes technikai fejlődés megteremtette az útutazás feltételeit, ugyanakkor százazrek hálnak éhen, vagy szenvednek az élelemhiánytól. Vannak már olyan nemzetközi törekvések, amelyek az óriási gond megoldását szorgalmazzák, de a helyzet mégsem javult lényegesen. Hirt kaptunk már kutatási eredményekről, ismer-

juk a japánok „alga-kísérletét”, de ezek mégis csak kezdeti lépések. A távoli jövőben fantázia szülte utódainknak már nincs ilyen gondjuk: a képzelet nem ismer lehetetlent. Csak a valóság. Mi magyarok nem panaszkodhatunk: ételajaink választéka bő, nem fenyeget a hortobágyi palacinta, a bakonyi sertésszelet, vagy a csirkepaprikás elérhetetlenségének veszélye. Egyszerűen van mit ennünk. Nem „féljük a hasunkat”, amikor a táplálkozás jövőjéről gondolkodunk. Érdekel bennünket, valóság lesz-e a vernei jóslat: miszerint az ember naponta egyetlen pasztillával csillapítja éhségét?

Szerencsére Verne álmával nem kell komolyan számolnunk — mondja dr. Tegledy Kovács László, a Budapesti Műszaki Egyetem

élelmiszerkémiai tanszékének vezetője. — A kutatások és a kísérletek eredményei azt igazolják, hogy a jövő embere is meglehetősen hagyományos módon táplálkozik. Az ember, bármilyen társadalmi és technikai változásokon megy is át, mégiscsak ember marad. Változatlanul szüksége lesz a fehérjékre, a zsíroknak és a szénhidrátokra, és nem kivonatokat formájában.

A táplálék elkészítése, a táplálkozás módja azonban változhat. Gondolok itt az űrhajósok étkezésére.

Az űrhajósok esete egyedi. A kozmikus körülmények megszabják a táplálkozás módját, s azok nem hagyhatók figyelmen kívül. De amikor az űrhajós visszatér a Földre és megszokott életét éli, akkor ugyanúgy ragaszkodik kedvenc ételéhez, mint bármelyik más földi halandó.

A pasztillák étkezés lehetőségéről mégis sokat beszélnek.

Ez szerintem képtelenség. Az emberek naponta alapanyagból körülbelül 70 dekát fogyasztanak el. Ennyi súlyú tablettát kellene lenyelni, de azt még „körülni” kellene valamivel, mint a gyógyszerket, hogy fogyasztható legyen. Az így előállított táplálék ráadásul roppant köl-

séges is. Mit eszik szívesebben: egy szép bécsi szeletet, vagy húsz dekát pasztillát?

Külföldi útjain ön közelről látta az éhezőket. Nyilván gondolkodott a baj megoldásán is.

Ezen már sokan gondolkodunk, és a megoldást is tudjuk. De a világ jelenlegi berendezettsége nem olyan, hogy az emberek jóllaktatásával törődjék. Az üzleti érdekek gátálta érvényesítése, a megtermelt javak felhalmozása szélsőséges elosztással egyelőre szinte leküzdhetetlen tényező. Jártam a Vanger ffordnál, egy kis halászfaluban. Csupa új házat láttam ott, amit vendéglátóim dicsőretére meg is említettem. Szomorúan mosolyogva közölték: „Igen, a házak újak, mert annak idején a németek az egész falut felégették.”

A jelenlegi megtermelt élelmiszer mennyiséggel meg lehetne-e szüntetni az éhséget?

Bőségesen. Csak ahhoz ideálisabb elosztás kellene. És ne ésségek el a temérdek kávé, és ne öntsék a tengerbe a gabonát — hogy tartásuk a nagy haszonnal járó piaci árakat —, s gazdálkodjanak célszerűen.

Ilyen körülmények között nyomasztó súllyal nehe-

zedik utódainkra a kétezeredik év. Mit várhatunk?

Ami a készleteket illeti nincs baj. Jelenlegi technikai felszerelésünkkel, a tudomány eddigi eredményeivel annyi élelmet tudnánk előállítani, hogy nem hét, de húszmilliárd ember normális táplálkozással megoldhatnánk.

Mégis, milyen változást hozhat a jövő?

Többfelét. Először is óriási tartalékaink vannak: a növény- és állatvilág gazdag, s eddig még nem kiserleztettük ki, melyik ehető, melyik nem közülük. A légyölő galócát Európában nem ehetik meg, mert mérgező anyagot tartalmaz; de szibériai rokona már fogyasztható.

Ne haragudjék, de nem valószínű, hogy sokak vágya légyölő galócából lakmározni.

Ez másik probléma: a megtermelt élelmiszer mennyiséggel és az izlésünk. Erdélyben valódi csigából készítenek a csigalevest, nagyon finom, de nálunk még a gondolatától is irtóznak. Mással eszik a kigó, amiről mi hallani se akarunk, de az angolok már nekünk is csmege. A magyar mint nomád eredetű nép, nem ette és nem eszi a kutyát, a macskahússal az olaszokat gúnyolja, pedig a századfor-

dulón nekünk is jutott belőle, csak ügyes pesti szakácsok borjúhúsnak „álcázták”. Az emberiség jelenlegi táplálkozási módja meglehetősen praktikatlan és kultúrátlan.

Mi lesz a nagyvökökkel?

A jövőben remélhetőleg nem, vagy nagyon kevés nagyvökö lesz. A jelenlegi állapot mindennel magyarázható: szegény volt és keveset evett a Horthy-korszakban, éhezett a fronton, a fogolytáborban, a munkatáborokban, vagy a budapesti harcok idején. Most pótolni akar. Ez átmeneti állapot. A nagy evés ráadásul egészségtelen is. Az embereket meg kell tanítanunk a kultúrált táplálkozásra, sajnos eddig ilyen vonatkozásban keveset tettünk.

Van-e jövője a nagy szakácssegénységnek?

A mai értelemben nincs, és ez jó is. Inkább sok jó szakácsot kell képeznünk, hogy a tömeges étkeztetés színvonalát emeljük. Ez annál inkább szükségesé válik, mert az emberek társadalmi elfoglaltsága, időzavara mind kevesebb lehetőséget ad az otthoni főzőcskélésre. En a magam részéről, változatos, ízletes ételeket, szépen terített asztalt álmodom az ezredévforduló mindan emberének.

Hankóczy Sándor

Országos postás természetbarát találkozó

Május 18–20-án került sor Debrecenben az Országos Természetbarát Találkozóra. Az 1959-ben első alkalommal megrendezett találkozó után ma már hagyomány, hogy minden évben megtartják ezt a szakmai összetartást bizonyító rendezvényt.

A Debrecen Területi Szakszervezeti Tanácsa által megbízott rendezőbizottság gondoskodott arról, hogy a közel 250 postás dolgozó és tájékoztató futóverseny és a tájismertető túra mellett megismerje Debrecen város és a Hajdúság nevezetességeit.

Május 19-én délelőtt a résztvevők szalagkötést idegenvezetővel tekintették meg Debrecen város nevezetességeit, majd délután kirándulás következett, a nemzeti parkká nyilvánított Hortobágyra.

19-én este 18.30 órakor került sor a találkozó ünnepélyes megnyitására a résztvevők szálláshelyén, a Nagyerdőben telepített campingben, mely során a Területi Szakszervezeti Tanács titkára, Makó Albert elvtárs köszöntötte a versenyre érkezett résztvevőket, a szegedi, pécsi, a szigetvári,

nagykanizsai, a zalaegerszegi, soproni, székesfehérvári, a salgótarjáni, a miskolci postaszervek, a Budapest 72-es, Budapest Krisztina krt-i szervek, a Posta Központi Hírlap Iroda, a Posta Elszámoló és Statisztikai Hivatal, a Budapesti Postás Sportegyesület, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, a Budapesti Postaigazgatóság, valamint a Debrecen város postás dolgozóit és versenyzőit.

A találkozón megjelent Baranyai Gézáné elvtársnő, a Postások Szakszervezete Központi Vezetősége Kulturális, Agitációs- és Propaganda Osztályának vezetője. Az ünnepélyes megnyitón képviseltette magát a Debreceni Postaigazgatóság szakmai vezetése és a pártbizottság is, így megjelent Nagy János gazdasági igazgatóhelyettes és Németh József, az igazgatóság pártbizottságának szervező titkára.

A tájismertető versenyen 20 csapat vett részt, versenyen kívül 3 csapat indult.

A verseny eredményei: 1. Zalaegerszeg (Orosz József és Orosz Józsefné) 129, 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Gál Katalin és Bárándi Sándor) 118, 3. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Kiss János) 118, 4. Budapest Távbeszélő Igazgatóság II. (Kuhmann Attila és Tinku Erzsébet) 112, 5. Salgótarján (Há-

mor Jenő és Molnár István) 108, 6. Salgótarján II. (Fény-szarusi Éva és Kajzger Katalin) 197. ponttal.

Tájékoztatói futásban 4 férfi és 2 női csapat vett részt, ennek eredményei: 1. Sopron (Varga Jenőné és Herpai Zsuzsa) 111 perc, 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Tóth Katalin és Papp Judit) 223 perc, 1. Sopron (Rétfalvi Lajos és Varga Jenő) 158 perc, 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Barlai Gábor és Éder Ferenc) 185 perc.

A verseny első 6 helyezettje oklevél és plakett díjazásban részesült.

A gondosan előkészített és lebonyolított találkozó és verseny kellemes emléket nyújtott valamennyi résztvevő számára, a természetet és sportot kedvelők fábora élményekben gazdagon tért haza.

Nem volna teljes a beszámoló, ha a remek rendezésért nem mondanánk ezúton is köszönetet a Postások Szakszervezete Debreceni Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Tanácsának és aktivistáinak, a szervezésért és lebonyolításért. Külön ki kell emelni Hevesi Barnabást a Területi SZT. sportbizottságának vezetőjét, Szentandrassy Bélát, Horkay Györgyöt, Papp Ferencné és Kozempel Emőket.

István—Dugán Béla (TIG), 4. Derekas László—Hajdú Károly (TIG).

Női páros: 1. Béres Istvánné—Petneházi (HTI), 2. Híndi Sándorné—Kolossné (TIG), 3. Molnár Károlyné—Nagy Vera (HTI), 4. Juhász Magda—Parraghyné (TIG).

A nevezések és a versenyben elért eredmények alapján a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság csapata megkapta a legeredményesebb csapatnak kijáró tiszteletdíjat.

szesen hatvanan — vettek részt.

Eredmények: Férfi egyéni: 1. Nagy Ferenc (TIG), 2. Niederkirchner Ferenc (TIG), 3. Pencz György (Debrecen), 4. Dankó József (HTI).

Női egyéni: 1. Híndi Sándorné (TIG), 2. Béres Istvánné (HTI), 3. Petneházi Györgyné (HTI), 4. Pálfi Istvánné (Budapesti Csoport).

Férfi páros: 1. Nagy Ferenc—Niederkirchner Ferenc (TIG), 2. Pencz György—Búzás Sándor (Debrecen), 3. Szamos

ban, kispályás labdarúgásban, röplabdában, illetve kézilabdában mérkőzött össze az igazgatóságok dolgozóinak tudását. Most folynak az alapszervi

versenyek. Ezeket, a Miskolci Igazgatóság területén például 600-an vesznek részt. Közülük a területi döntőbe, amelyet július 7-én rendeznek, 150-en kerülnek. A kupáért a másik két igazgatóság versenyzőivel 50-en fognak vetélkedni. Erre a végső döntőre július 14-én és 15-én kerül sor Kecskeméten, a szegediek rendezésében.

Ez a kupáért folyó verseny, a legnagyobb méretű tömegsport-megmozdulás, amelyben férfiak és nők egyaránt részt vesznek. Egyébként a tömegsport legnagyobb akadálya a Miskolci Postaigazgatóságon, az, hogy nincs saját pályájuk, csak bérelt. A sportbizottság éppen ezért ösztönzi az alapszervezeteket, hogy a viszonylag kevés beruházással járó természetjárás szorgalmazzák.

A KAZINCBARCIKAI PÉLDA

— Na, mikor kezdjük Bandi? — kérdezték a kazincbarcikai Távbeszélő Központ asszonyai Holló Andrástól, a területi szakszervezeti tanács sportfelelősétől. Bandi másra se várt, mint hogy valóban elkezdhesse. Legalább egy hónapig készítette elő a hangulatot ehhez a kéréshez. Nagyon jól tudta, hogy ha a megfelelő előkészítés nélkül vezetik be a munkahelyi tornát, akkor egymást kinevetik az asszonyok és jópáran nem is kívánnak részt venni.

Az előkészítés egyszerűen csak beszélgetés volt. Szerencsére akkoriban Holló András felesége is a Távbeszélő Központban dolgozott. Így könnyen nyílt alkalma arra, hogy tanácsot adjon a panaszkodó asszonyoknak.

A végrehajtás első eredményei

Viniczai Ferenc, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságának mérnök-pszichológusa, az ifjúsági bizottság vezetője mondta: „A KPM utasítás megjelenése után két hónapon belül megjelent a postai végrehajtási utasítás. És hadd tegyük hozzá: középszinten is mindenütt kézben a terv az ifjúságpolitikai határozatok végrehajtására”. Hol jobban, hol kevésbé jól sikerült a tervezés — az azonban bizonyos, hogy már ezekben a napokban is „nagyon odafigyelnek nemcsak a fiatalok, de a társadalmi és gazdasági vezetők is a végrehajtás „hogyanjára”: széles körű társadalmi ellenőrzés mellett kell majd az ifjúsági törvény szellemében dolgozni mindenütt. Lássuk: a Posta néhány területén mi történt az elmúlt hetekben?

Bizonyára nem véletlen, hogy a fenti igazgatóságon egy mérnök-pszichológusra bízta az ifjúsági bizottság vezetését. A 7 tagú kollektíva nemcsak együtt, de külön-külön is felelőse egy-egy területnek, témának. Erről így beszél Viniczai Ferenc:

— A hatékony ifjúsági munka feltétele, hogy megosszuk a munkát. Így például Papp Kálmán a rádióállomások munkáját segíti Major Józsefné a televízióállomások „felelőse”, Fülöp Józsefnek jutott a mikrohullámú adóállomások és átvíztörők problémáinak elemzése, Urbán László a zavarviszáltozó üzemek és kirendeltségek dolgozóit által felvetett kérdésekkel foglalkozik. A lakáskérdések „reszortosa” Szabó Erzsébet, míg szervezési és ellenőrzési teendőkkel Robotka Máriát bízta meg.

— Vegyünk néhány fontos kérdést bonckés alá.

Két nagyon lényeges kérdésre igyekszünk munkánk során „odafigyelni”. Az egyik az, hogy fokozott gondot fordítunk a KISZ-szervezetek munkájával; ahol még nem alakult meg a szervezet, ott a társadalmi és gazdasági vezetők közös feladata ennek segítése. A másik: a 30 éven aluli diplomások élet- és munkakörülményeinek állandó elemzése, vizsgálata — és javítása. Azt hiszem, ez természetesen következik abból, hogy a mintegy 300 fiatal közül minden második rendelkezik diplomával.

— Beszéljen részletesebben az utóbbi témával kapcsolatos tervekről.

— Súlyos a lakáshelyzet. Nehezíti az igazgatóság ilyen irányú munkáját, hogy nagy szükség van a jó műszakiakra — s a nem postai szervek részben jobban figyelik a fiatal műszakiakat és viszonylag gyorsabban juttatnak lakásokat is számukra. Persze, eredményről máris számot adhatok: a közelmúltban egy rendezvényünk vendége volt Gábor Zoltán elvtárs, a KPM Pártbizottságának titkára, aki kérésünkre eljárt a vezérigazgatóságon, s ennek hatására kiegészítő keret kapunk. Terveink között szerepel, hogy fokozottabb mértékben veszünk részt a lakáselosztás munkájában — például az előterjesztéssel vásárolt tanácsi lakások szétosztásánál, a szolgálati lakásoknál és lakáskölcsönöknél. Erre a munkára külön bizottság alakult, s ebben helyet kapott a párt- és szakszervezet, valamint a szakma képviselője is. Minden lakásigénylőnél helyszíni vizsgálatokat tartunk, s ennek alapján javasolunk.

— Sor került-e más vizsgálatokra?

— Igen. Az ifjúsági bizottság az igazgatósággal közösen vizsgálta a kilépések okait. A felmérések tanúsága szerint korábban az okok között elsősorban a személyi ellentét, az anyagi-erkölcsi megbecsülés hiánya szerepelt. Tavaly már a kilépések okai között kisebb arányban találjuk a gazdasági indítékokat, a közvetlen nézeteltéréseket — előtérbe került viszont a lakás. A vizsgálat teljes befejezése után tanulmányt készítnék és javaslatot teszünk az igazgatóságnak a bajok orvoslására — reméljük, hasznosítani tudják majd tapasztalatainkat.

Kéthetenként új gyakorlatokat vesznek elő. Ma már ritkán mondják otthon az asszonyok a férjüknél, nyomogasd meg a hátam, masszírozd meg a nyakam.

A területi szakszervezeti tanács sportfelelőse szeretné a munkahelyi tornát más hivatalokban is bevezetni.

MEGÉRKEZETT AZ AUTOMATA KÖZPONT SZIGETVÁRRA

Örömmel üdvözlünk Szigetvárott, hogy megkapták a 100-as telefonközpontot, amelynek segítségével 100 előfizető tudnak a távbeszélő hálózatra bekapcsolni. Fábrián József műszerésztől „villáminterjúban” érdeklődtünk arról, hogy mikor adják át a berendezést.

— Ahhoz, hogy bekapcsolhassuk, először ki kell tisztí-

Polyik egy másik felmérés is. Kérdőíveket küldtünk ki a fiataloknak és időseknek egyaránt. Arra vagyunk kíváncsiak, hogyan alakul a lakáshelyzetük; lakásra, építésre tartanak-e igényt? Ugy hiszem, reálisan csak egy ilyen felmérés birtokában tervezhetünk, megfelelően érvelni is csak így lehet, s keretigényeinket is ehhez kell „szabni”.

Az ifjúsági bizottság vezetője természetesen egyéb tervekről, elképzelésekről, a munkatervben rögzített feladatokról is szólt. Csak mutatóba néhány: együtt dolgoznak a személyzeti osztállyal a kádertervek kialakításában; a következő években is gondosan figyelik, miként alakul a fiatalok munka- és életkörülménye, megfelelően foglalkoznak-e a belépőkkel. Megvizsgálják, hogy a friss diplomások szakmájuknak megfelelő munkakört töltenek-e be — s aztán is, rendszeresen „visszatérnek” ezekre a témákra...

Mártai János a Budapesti Csoport ifjúsági bizottságának tagja, vele az Anyaghivatal és a Posta Központi Javító Üzemének ifjúságpolitikai terveiről beszélgettünk. Mindkét szervet jól ismeri, a terveket és az elképzeléseket is.

Kiderült: az Anyaghivatalban a fiatalok munka- és életkörülményeinek javítására fordítják elsősorban az energiát. Már a pályakezdőknél előtérbe állították az érdekvédelmi munkát — jól tudják, már itt, s ekkor kell megalapozni a fiatalok jövőjét, megelőzgettséget. Eppen ezért figyelemmel kísérik a belépők szakmai, politikai fejlődését, megismerkednek problémáikkal, s évente kétszer ellenőrzik, vizsgálják a fiatalok helyzetét. Az érdekvédelem egy másik oldala: örökösnek azon, hogy a munkában helytálló fiatalok elismerésben részesüljenek.

Az Anyaghivatalban is folyik egy felmérés — mondja Mártai János. — Arra vagyunk kíváncsiak, hogy miként érvényesül a különböző munkahelyeken a képzettségi norma. Aztán: hányan és kik nem rendelkeznek szakmai végzettséggel — ha ilyen akad, az ifjúsági bizottságtól segítséget kapnak a tanúshoz. A különböző — és különleges képesítés megszerzéséhez szükséges tanfolyamok megszervezésében is közreműködik a bizottság, arra törekszik, hogy fokozatosan történjen a beiskolázás. A munkaterv arra is felhívja a figyelmet, hogy nagyobb gondot kell fordítani a postás otthonokban és szállásokon levő fiatalokra, helyzetükre.

— Mi jellemzi a Posta Központi Javító Üzem végrehajtási utasítását?

— Itt is akad néhány érdekes elképzelés. A pályakezdők helyzetéről felmérés készül. Az ifjúságot érintő kérdések fontosságát jelzi, hogy ezen szempontok alapján átnézik a kollektív szerződést, s ha szükséges, módosítást javasolnak. Segítik a fizikai dolgozók gyerekeinek kollégiumi felvételét, ahol indokolt, tankönyvszolgáltatást adnak. A lakáskölcsönön túlmenően, szükség esetén fuvarral és egyéb kedvezményekkel is támogatják az építőket. Igyekeznek szórakozási és sportolási lehetőségeket teremteni: bővítik a klubot, otthonosabb teszik, újabb és újabb sportolási lehetőséget biztosítanak. Am azt is tartalmazza ez az utasítás: szükséges, a fiatalok kommunista műszakokkal segítik a gazdasági vezetők munkáját, a megfelelő eredmények elérését. Nemcsak kérnek — de adnak is.

Rövid és vázlatos e kép. Mégis sokat sejtett: a fiatalok — az idősebbek segítségével — jó programot állítottak a maguk számára. Jó program, hisz egyben — társadalmi program is ez. Találkozik egymással a két érdek — s ebből, csakis ebből születhetnek életrevaló eredmények. Mint ahogy az „első fecskék” máris jelzik: nem marad papíron a végrehajtási utasítás — széles körű társadalmi ellenőrzés mellett hozzákezdtek azok megvalósításához.

Sz. R.

VETÉLKEDŐ

a Kelet-magyarországi Kupáért

A „Kelet-magyarországi Kupát” három igazgatóság, a debreceni, szegedi és a miskolci alapította három éve. Atlétikában, asztaliteniszben, sajk-

ban, kispályás labdarúgásban, röplabdában, illetve kézilabdában mérkőzött össze az igazgatóságok dolgozóinak tudását. Most folynak az alapszervi

A Miskolci Postaigazgatóság az 1972. évi munkája alapján elnyerte a „kiváló igazgatóság” címet. E kitüntetés immár nyolcadszor érdemlik ki a Borsod és Heves megye postáit. Két esetben még a Minisztertanács és a Szakszervezetek Országos Tanácsa elnökségének vörös vándorzászlaját is megkapták.

Vajon, mi a titka e sikorsorozatnak? — kérdezzük Koczka Antalt, a Miskolci Postaigazgatóság igazgatójától.

— Nincs titka. Ötezer postás dolgozó munkájának eredménye.

— Mi jellemzi e munkát?

— Legelőször az irányító apparátus körültekintő tevékenységét emelem ki. Az adott gazdasági lehetőségeket a legjobban hasznosítják, a műszaki ellátottság színvonalát javítják, fegyelmzett költséggazdálkodást folytatnak, rendszeresen figyelik a minőségi mutatók alakulását és ha szükséges, azonnal intézkednek.

Másodszor említeném, de talán ez a legfontosabb, hogy nagyon tudatosan törekszünk dolgozóink munka- és szociális körülményeinek javítására. Így például fölújítjuk vagy felszámoljuk a korszerűtlen postahivatalokat, könnyítjük a munkát. Postásaink érzik, hogy az igazgatóság figyelemmel kíséri életüket, s így, ha nem is megelégedettek, de elégedettek és megértők. Ha mi kérünk tőlük valamit, ők is meghallgatnak bennünket és teljesítik kérésünket.

Munkánk harmadik lényeges vonása az őszinte, tárgyilagos tájékoztatásra való törekvés. Úgy érezzük, sikerült nyílt, őszinte légkört teremtenünk. Azt szeretnénk, hogy a legkisebb postahivatal és minden postás érezze: fontos tényezője munkánk egészének. Tudják, hogy ha eredményesebben dolgoznak, az igazgatóság még többet fordíthat körülményeik javítására. Annak érdekében, hogy mindenkit bevonjunk az igazgatóság életének egészébe, különféle fórumokon, tanácskozáson elmondjuk gondjainkat, terveinket és véleményeket kérünk. A közösen végzett munkában különösen nagy szerepe van a munkaversenynek. E mozgálmában résztvevők vállalásai mind értékesebbek lesznek, s nagyban hozzájárulnak a kedvező szellem kialakításához is.

Az igazgatóság munkájának fő jellemzőit megismertük, ezután azt kell megvizsgálnunk, milyen eredményeket ért el 1972-ben. (E témáról Koczka Antal igazgatótól a területi szakszervezeti tanács titkára, Kiss Ernő, és közgazdasági felelőse, Drizner György tájékoztatta lapunkat.)

Az igazgatóság teljesítménye 1972-ben mintegy 100 százalékos volt. A tervezett 57,1 millió forintos nyereséggel szemben 58,3 milliót ért el. A bevétel ugyan az előző évhez képest 2,2 százalékkal nőtt, de nem érte el az előirányozottat. Ennek oka, hogy bár a szolgáltatások mértéke nőtt, de a vártnál jóval kisebb volt a karácsonyi forgalom. (12 ezer csomaggal kevesebbet adtak föl, mint 1971-ben!)

Számottevően nem emelkedett a felvételi forgalom, s így a hivatalokban nagyobb gondot fordítottak a közönség jobb kiszolgálására.

Az elmúlt évben fejlesztették a kézbesítés technikai színvonalát. 192 speciális kerékpárt vásároltak (elől-hátul láddal felszerelve) és különféle kézbesítőkosztokat bocsátottak a dolgozók rendelkezésére. Könnyíti a kézbesítést az a tízezer levléskönyv is, amelyet a kertész házak tulajdonosai felszereltek. Miskolcon átszervezték a csomagkézbesítési rendszert. Azelőtt hat gépkocsi vezetővel és kézbesítővel járt a várost, most nyolc, de egy

emberrel, aki vezet és a csomagokat is kezeli. Ez a módszer megszüntette a vitákat, a munkaerővándorlást és lényegesen rövidebb idő alatt végzik el a kézbesítést.

Nagymértékben megkönnyítették 51 hivatal járáti szolgáltatásait levő dolgozóinak a munkáját azzal, hogy hét autóbust állítottak be a postai küldemények szállítására. A vasúti kikapcsolása óta az érkezés és az indítás pontosabbá vált, megszűntek a rendkívül nagy hajtást kívánó átrakások; a küldeményeket a hivatalok kapujáig viszik.

Sokoldalú fejlesztési tevékenységet folytattak: több irodagépet vásároltak, például a Miskolc 1-es posta fémpénzszámláló gépet kapott. Jelentősen előbbre léptek a hálózatépítés gépesítésében.

Az eredményeket Koczka Antal igazgató úgy foglalta össze, hogy: 1968 óta az igazgatóság annyi gépet

Miskolci körkép

vásárolt, mint addig sohasem. Ezek a gépek pedig a fizikai munka csökkentését szolgálják.

A műszaki fejlesztésre az elmúlt évben 2 millió forintot használtak fel, ebből országos és helyi jellegű kísérleteket is folytattak.

A szerény fejlesztési lehetőséget felhasználva Kazincbarcikán 200, Sátoraljaújhelyen 100 állomáskapacitással bővítették a távbeszélő központokat. Mezőkövesden öt munkahellyel, 70 kapacitás-bővítéssel új főközpontot állítottak üzembe.

Postai beruházás keretében készült a miskolci oktatási épület és a munkásszállás is. Saját beruházásból 9 postahivatalt korszerűsítettek, illetve építettek. Ezek közül legkiemelkedőbb a mezőkövesdi, ahol korábban életveszélyes állagú épületben dolgoztak a postások.

Nemcsak a munkakörülményeket javították az elmúlt évben, hanem lényegesen emelték a dolgozók bérszínvonalát is. A 4 százalékos emelkedés 920 forinttal növelte a dolgozók évi átlagjövedelmét. Hozzájárult ehhez még az év végén kifizetett 800 forintos átlálási előleg, s ezzel tulajdonképpen a bérszínvonal 7,4 százalékkal lett magasabb, az éves kereset pedig 1720 forinttal több, mint 1971-ben.

A bérintézkedéseket elsősorban az alacsonyabb keresetű dolgozók helyzetének javítására fordították. Most már mindenki eléri a bértétel alsó határát.

Az elmúlt év munkájának értékelésénél 1972-ben valamennyi ötödik és hatodik osztályú postahivatal és műszaki üzem versenyzett. Ebben a mozgálmában 2364 fő vett részt. Az „élenjáró hivatal” címért 176 hivatal vetélkedett. Az ifjúsági versenyben közel 300-an indultak. 2475 dolgozó tett vállalatot a „kiváló dolgozó” cím elnyeréséért. Különösen nagy segítséget nyújtott az igazgatóság új eredményeinek elérésében a területén működő 239 szocialista brigád.

Az elmúlt év versenyében 6 postaszerv nyerte el az „élőzöm”, 11 hivatal az „élenjáró hivatal” címet és 202 dolgozó kapta meg a „kiváló dolgozó” kitüntetést.

A sikeres versenyzőknek és vetekedő közösségeknek több mint egymillió forintot adott az igazgatóság. Az igazgatóság eredményeit és munkamódszereit

látva egyet kell értenünk dr. Esztergályos László pártbizottsági titkárral aki így összegezte véleményét az elmúlt évről:

Nem önmagától alakult ki az eredmény, hanem mint sok vektorból az eredő; az apró közösségek, az egyes dolgozók közös erőfeszítéseiként.

Bírálják a SZOT-üdvözlőjegyek elosztását a Miskolci Postaigazgatóságon. Mint Drizner György, a területi szakszervezeti tanács közgazdasági felelőse mondta, sok jegyet adnak novemberre és decemberre, holott az év utolsó hónapjában van a postánál a csúcsforgalom. Egyébként is kevés a Balatonra, „őridényre szóló beutaló és ezt minden alapszervezetnél kifogásolják.

A Miskolci Postaigazgatóság az üdvözlési igényeket igyekszik a maga erejéből, s a maga lehetőségei szerint kielégíteni. Az idén májusban készült el az 1 millió forintba kerülő üdvözlő Mezőkövesden. Minden évben október 1-ig üzemel. Körülbelül 270 postás pihen itt ebben az évben Napi háromszori étkezést biztosítanak számukra.

Annak érdekében, hogy minél többen nyaralhassanak itt, hetes turnusokat indítanak. Iskolaszünetben csak családokat helyeznek el: szülőjegyeket nem adnak ki.

A Borsod és Heves megye postái Mezőkövesden kívül még Sóstón nyaralhatnak, itt két Iker faház áll rendelkezésükre, ellátás azonban nincs.

Mindezekben kívül az idén is üdvözlő akariját a dolgozókat Egerben az iskolaszünet ideje alatt. Egy szombaton itt körülbelül 140 embert tudnak elhelyezni munkásszállón. Szívesen mennek ide is a dolgozók a város szépsége miatt.

Az igazgatóság távlati tervében szerepel a mezőkövesdi üdvözlő további bővítése is.

Gondot okozott éveken keresztül a szakszervezeti bizalmiak oktatása a Miskolci Postaigazgatóságon. 435 Postahivatal van az idetartozó két megyében. Körülményes összehívni a bizalmiakat és úgy oktatni. Eppen ezért új módszert vezettek be Nem központi fevődi hivatalokban megkezdtek a bizalmiak levelező oktatását. 150 bizalmiak elküldték a megtanulandó anyagot, felkérték a helyi titkárait, hogy segítsék és figyeljék tanulmukat. Az első félév végén pedig egy erre a célra alakult bizottság fölkereste a bizalmiakat saját munkaterületükön és levizsgáztatta őket.

Az első félév tapasztalata, mint azt Tolnai Zoltán, a területi szakszervezeti tanács munkatársa mondta, kedvező volt. A kiküldött anyagokat a bizalmiak tanulmányozták. Utal erre a tanulmányi eredmény is. 150-ből 100 megfelelt, 17 jó és 11 nem megfelelő volt. Ezeket év végén mind a két félév anyagából beszámoltatták.

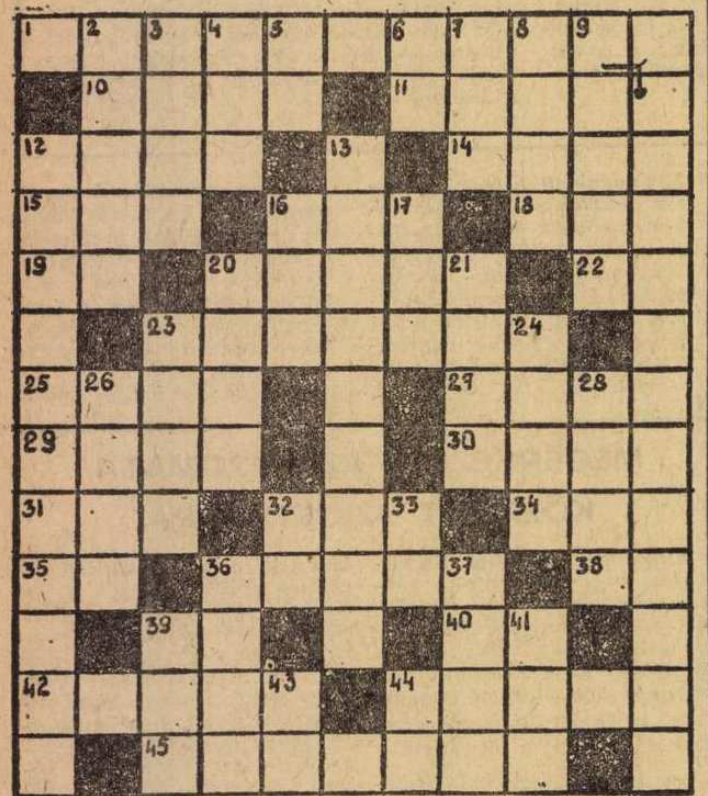
Rendkívül jó hatással volt a bizalmiakra, hogy a munkahelyükön keresték fel őket. Aktívabbá váltak, s nemcsak tanulmányi kérdésekről beszéltek a bizottságoknak, hanem helyi gondjaikról is. Így az eddigénél sokkal közvetlenebb és szorosabb kapcsolat jött létre a területi tanács és az aktivisták között.

Az oktatási bizottság azt kéri, hogy az alapszervezetek vezetőségei, titkárai a következő félévben azért több segítséget adjanak a tanuló bizalmiaknak.

GERENDÁS FERENC

KERESZTREJTVE

VÍZSZINTES: 1. Rejtvényünkben szereplő híres (latin görög) mondások egyike. Az idézet első része, 10. Francia folyó, 11. Dühöng, 12. Színeszón — másképpen, 14. Becézett leány, 15. Figyelmeztette, 16. V. E. B., 18. Apaállat, 19. Énekhang, 20. Hivatam, 22. Gárdos Miklós, 23. Rávesz, 25. Fogpaszta, 27. Főzéshez kell, 29. Kérdőnév, 30. Rész a sárhányónak, 31. Gyermekörző, röviden, 32. Csatorna, 34. Össze-vissza ken! 35. Kicsinyítőkép, 36. Ilyen próba is van, 38. Televíziómárka két betűje, 39. Tagadás, 40. Visszaér,

BEKÜLDENDŐ: vízszintes 1. 45., függőleges 13.

BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 1973. július 10.

A májusi számban megjelent keresztrejtve helyes megfejtése: vízszintes 1.: Ifjúsági Parlament, 22.: A bér, függőleges 13.: Szálláson, 32.: Szakmai, politikai.

Könyvjutalmat nyertek: Benke Gizella (Sopron), Fodor Margit (Makó), Hajba Mária (Újkéz), Kovács Éva (Miskolc) és Nagy Istvánné (Miskolc).

ELSŐ:

Dubóczy Katalin

Június 3-án rendezték meg a budapesti postások szavalóversenyét, amelyre 44 postás, illetve postás középiskolás, továbbá a Távybeszélő Igazgatóság által patronált „Zrínyi Miklós” nevelőotthon öt diákja nevezett be.

Zsűfolt nézőtér előtt léptek egymás után a dobogóra a versmondók, akik közül legjobbnak — László Endre és Radányi Sándor rendezőből, Mécs Károly színészművészből álló zsűri — Dubóczy Katalin (HTI) szavallatát tartották. Az első tíz helyezettet vásárlási utalvánnyal, illetve hanglemezzel jutalmazták.

KÖSZÖNTJÜK A 25 ÉVES ÚTTÖRŐVASUTAT ÉS POSTÁT!

1973. június 10-én fennállásának 25. évfordulóját ünnepelte a Széchenyi-hegyi Úttörővasút és Posta.

1948-ban — a háromméteres első évében — Széchenyi-hegytől a Normafa és Csillebérc irányában, „Előre” állomásig 3 km hosszúságban megépült az Úttörővasút. A csillebércei nagytisztáson felépült az úttörő fiatalok nyári táborozási helye, az Úttörő Köztársaság, a jelenlegi Úttörő Nagytábor és a Köztársaságban megnyílt az Úttörőpostahivatal.

A postahivatal 1948-ban barakképületben működött. 1949 őszére készen lett a végleges „csupaúveg”, a Köztársaság főterére néző épülete. A kisvasutat Hűvösvölgy állomásig 1950. augusztus 15-re meghosszabbították. Az egész vasútvonal hosszúsága 11,1 km lett.

A Széchenyi-hegy, Ságváriliget és Hűvösvölgy állomás épületében úttörőposta kezelőhelyek létesültek.

A vasutas- és postásszolgálatot 10—14 éves úttörőpajtások látják el, akik a szakmai tudnivalókat vasutas- illetve postástanfolyamon elsajátították. A pajtások csak vasutas- vagy csak postásszolgálatot láthattak el attól függően, hogy milyen képzésben részesültek.

A minden iránt érdeklődő pajtások között ezt a megosztottságot nem lehetett sokáig fenntartani 1961-től kezdve a pajtások között a különbség megszűnt, és a részükre szervezett tanfolyamon egyformán tanulják a vasutas- és a postai szolgálat szabályait. Önálló szolgálatra az egyesített úttörővasutas és postástanfolyam elvégzése az ünnepélyes avatás és eskütétel után kerülnek.

A pajtások 15 csoportba tartoznak. Mindennap (munkaszüneten napon is) más-más csoport teljesít szolgálatot. A beosztás — ki milyen szolgálatot lát el — mindig változik.

A postai szolgálatuk alatt elsősorban postai értékpapírok árusításával foglalkoznak. Az úttörőposta-hivatalban a közönség küldeményeken kívül ajánlott küldeményt, csomagot, táviratot is felvesznek, hirtelapost árusítanak, kezelik az érkezett zárlatokat és a küldeményeket a tábor területén kézbesítik.

A kezelőhelyeken 180,— Ft értékű kézipénztárt kezelnek, amelyet reggel a vasútállomás vezetőjétől kapnak kézhez. A szolgálat gyorsan eltelik, és 14.30-kor a csillebércei postahivatalba mennek leszállni.

A pajtások szívesen végzik felelősségteljes munkájukat, amely a pontosságra, önállóságra, határozottságra, rendszerezettségre és fegyelmzettiségre neveli őket. Nagyon szeretnek szolgálatba járni és alig várják, hogy a 15 nap elmúljon, és újból rájuk kerüljön a sor. A nyári szünetekben 2—2 hetes táborozáson vesznek részt Hűvösvölgyben és innen látják el a szolgálatot.

A pajtások száma 600—800 között mozog. Csak a 3,5 átlageredménnyel jobb tanulók jelentkezhettek a tanfolyam elvégzésére.

Ma már több olyan pajtás is szolgálatot teljesít itt, akinek édesapja vagy édesanyja úttörővasutas vagy -postás volt. Hiszen már 25 év telt el. A volt pajtások is gyakran felkeresik az úttörővasutat és -postát. Vannak közöttük aktív postások, mint pl. Mihácsi Katalin, a Postaforagalmi Szakszervezet tanára. Kövesdi Ferencné oktatási előadó, aki

jelenleg a Pártfőiskola hallgatója, Képes Márta, a Budapest 100. postahivatalban csoportvezető. Lehetne tovább sorolni azoknak a nevét, akik a postát az úttörőposta-hivatalban tanulták a postahivatal vezetőjétől. Mészáros Zoltán elvtársától.

Mészáros elvtárs búcsúzik az aktív szolgálattól. Nyugdíjba megy Ott volt 1948-ban az úttörőposta születésekor, majd 1952-től vezetője a hivatalnak. Sajátságos érzéssel tudott foglalkozni a kis pajtásokkal. Nevelte tanítgatta őket a munka szeretetére. Nagyon szerette a kis pajtásokat, őt pedig mindenki.

A 25. éves jubileum alkalmával köszöntjük az Úttörővasutat és Postát, köszöntjük a Csillebércei Úttörő Nagytáborban Kívánniuk hogy még sok-sok ezer gyermeknek, úttörővasutasnak és -postásnak szerezzenek örömet.

Temesvári Tibor

POSTÁS DOLGOZÓ

Postások Szakszervezetének lapja

Szerkesztő a szerkesztő bizottság

Felelős szerkesztő: SZENTGYÖRGYVÖLGYI SZÉSZÓ

Szerkesztőszék: 1146 Budapest

XIV. Cházár András utca 12.

Telefon: 438—771

Kiadja

a Népszava Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: Gábor Márton,

Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója

Terjesztő a Postások Szakszervezet

Szakra Lapnyomda, Budapest